

Odškodnění Abrahama

¹ Dobrý večer, přátelé. Je to výsada, že mohu opět dnes večer být v modlitebně, a promlouvat ze Slova, věčného Slova věčného Boha nebe. Jsem trochu unaven... dnes ráno jsme měli tři bohoslužby, během snídaně se Sdružením křesťanských obchodníků. Pán nás bohatě požehnal. Něco se přihodilo i v mém osobním životě, na což nikdy nezapomenu.

A jsem tak vděčný Pánu, že na důkaz toho,... že se snažím pracovat pro Pána. Pán dosvědčil, že to byla jeho vůle. Víte, jaký máte pocit, když se stane něco takového. Je to velice příjemný pocit.

Nu, zdržel jsem vás trochu déle. Je mi to líto a já... dnes ráno jsem si myslel, že se mi daří dobře, že je teprve pět minut po půl desáté, a to se mi před hodinou zastavily hodinky, jak mi řekl, bratr Gene. Ale tak se to někdy stává, víte. Ztratil jsem pojem času. Je přece toho tolik, co si říci, a máme na to tak málo času.

² Zítra ráno, asi v jedenáct nebo půl dvanácté, když vás rozpustíme, měl jsem znovu přijít sem do modlitebny, abych pronesl krátké poselství, bude-li vůle Páně. To bude potom, až pastor i všichni ostatní skončí svou aktivitu, a nedělní školu.

A potom, zítra večer, se budeme modlit za nemocné. Totiž, jestli jich přijde dostatečný počet za tím účelem. Musí jich být dostatečný počet, abychom mohli konat modlitební řadu, jestliže se chceme modlit za nemocné.

Syn mi jednou řekl, když rozdával modlitební lístky, když rozdal asi dvacet, pak skončil. Neměl víc. Nemohl nic víc rozdat. Neměl jich tolik. To je asi tolik, jak to děláme v malých sborech, když konáme bohoslužby. Ale když jsme ve velikých posluhárnách...

³ A potom, zítra večer, jestliže máte nějaké milované, kteří by měli touhu, abychom se za ně modlili... nu, plánujeme, bude-li vůle Boží, abychom se modlili za nemocné zítra večer. Buďte zde již v šest hodin, dříve než začne jakákoliv sborová aktivita. Vezměte si svoje modlitební lístky a buďte připraveni k modlitbě zítra večer.

Nevíme jak, ale snad se pokusíme modlit za ně postupně v řadě nebo tak jak nás Pán povede. A potom opět další nadcházející neděli večer, bude se tu konat další modlitba za nemocné, jestli se Pán o to postará, a bude-li tak chtít. A ve středu se koná...

4 Ve středu odpoledne hodlám promluvit ve starém domě Pisgah. Bratr Smith... tuším, že se jmenuje Smith - skvělý bratr. Byl jsem s ním na misii v zámoří, je to v celku vynikající muž. A mám za to, že oni tam mají nějaký sjezd, a mám tam promluvit ve středu odpoledne, a potom se vrátím na bohoslužby ohlášené na středu večer.

5 A potom, v nadcházející pondělí, rádi bychom zjistili, jestli by nebylo možné dostat jeden den uprostřed... a dostat se k bratru Espinozovi do San Bernardino, dříve než odjedeme do Bakersfieldu nebo poblíž Bakersfield, kde je místo... jak se jmenuje, bratře Gene? Visalia. Mám za to, že tam měli hlediště, a že to bylo mezi Fresno a Bakersfield, a že se tam vměstnají oba zástupy, neboť se toho chtějí zúčastnit lidé z obou měst, a tak zvolili místo uprostřed, totiž Visalia. A tak se modlete.

6 A potom odsud pojedeme rovnou do Ohia, zpět do zasněžené krajiny, a tam budeme spolupracovat se Sbory Božími, a svobodnými sbory, všichni spolu v posluchárně v Ohio, a potom... Gene, jak se jmenuje to místo? Ohio? Middletown, Ohio. Je to basketbalové středisko.

7 A potom budeme pokračovat dolů... mám dojem, že to je Monroe ve Virginii, někde v tomto okolí, kde dnes v noci leží sněhová pokrývka, silná asi sedmáct coulů. A potom se odsud vrátíme, a v příštím týdnu pojedeme do Bloomingtonu v Illinois. A potom, odsud na posledních deset dnů... osm nebo deset dnů do Chicaga, v Lane Teach, kde jsme již byli mnohokrát. Je to sponzorováno Sdružením obchodníků plného evangelia.

8 A doma se zdržím pouhý jeden den, a ihned vyrazím na sever do Britské Kolumbie, kde je nyní opravdu hluboký sníh. A budu tam v Grand Prairie, a mám za to, že rovněž v Dawson Creek, a potom v Fort St. John. To bude poslední zastávka předtím, než pojedeme do Anchorage na Aljašce, je to 1500 mil v tundře.

Potom, bude-li vůle Páně, se vrátím zpět, a odtud odjízdim do zámoří. A potom, až se, doufám, vrátím do své domoviny, někdy na podzim, bude-li vůle Páně, někdy počátkem podzimu, v říjnu, v listopadu - bude-li Pán prodlévat. Pakli ne, vezme-li mne do toho času, setkám se s vámi na oné druhé straně. Pokud bude prodlévat, budu s vámi a půjdeme vzhůru a uzříme Jež, setkáme se s Ním na povětrí. To se může stát kdykoliv. Nevíme. Nemůžeme to říci. Ale...

9 A my jsme... Promluvil jsem s několika misionáři dnes ráno

a oni se zmínili o: „Jaký je tvůj názor na situaci v zde Americe?“ Je to jako všude jinde... misionáři a tak dále, věříme, že probuzení je nyní v jiných zemích. A zdejší lidé, zde je pouze... víte, v jezeru je jen tolik ryb. A když se chytí ta poslední, pak to je konec.

¹⁰ Bůh nedá znetvořené tělo... On nebude mít ruku o šesti prstech, vidíte. Když ta ruka bude hotová, tak tam už nebude nic víc. Nezáleží na tom, kolik budete kázat, nebo co On udělá, nikdo víc nepřijde.

¹¹ A skoro tak to vypadá, přátelé, v naší domovině. Žijeme v hrozně hodině. Neuvědomujete si to. Zeptejte se nějakého evangelisty. Nezůstávejte jen při mých slovech. Nebo se rozhlédněte po naší zemi. Podívejte, jestli někde přicházejí ke Kristu veliké zástupy.

¹² Když přijedete do Bombaje, postačí, že budete pískat pět minut o Pánu, nebo promluvíte čtyři, pět slov, a pět tisíc s pláčem chce být zachráněno. Jistě.

A zde chodíme od místa k místu, a táhneme a namáháme se, a nic... Američané mohou udělat jen jedno. Sponzorovat program vně. Oni zde mají peníze.

¹³ Tam nic nemají, nejsou v stavu si to zaplatit. Ale mají opravdovou chuť, a touhu slyšet. Stojí jich desítky tisíců na plošině, mávají, jen... „kdybys nám kázal alespoň pět minut o Ježíši. Jen několika slovy.“ Řekl jsem, že... pozoruji, že zde sedí žena Indka a... nebo... jsi z Indie?

¹⁴ Jižní Indie. Dobrá, to skýtá velikou příležitost. Bude-li vůle Páně, v nadcházejícím říjnu bych rád přijel do Kalkaty a okolí Bombaje, a snad i do Thajska. Doufám, že ano. Pán tato shromáždění bohatě požehnal.

Neměla jsi náhodou příležitost se zúčastnit těchto shromáždění, které jsem tam konal, že ne? Propásla jsi. Doufám, že jsi o tom zaslechla? Promiňte. Je to tak? Ano, to bylo nádherné! To bylo veliké shromáždění. Bůh opravdu požehnal tvůj lid.

¹⁵ Dokud na živu, nikdy nezapomenu na shromáždění v Bombaji. Když... setkal jsem se s biskupem metodistické církve, a mnoha jinými vůdci, a oni nechtěli, abych byl sponzorován z toho zdroje. V takovém případě bych vzal peníze těch chudobných žen a mužů, a jel tam, a jsem rozhodnut tam kázat, každopádně. Jestliže by manažer neuspěl ohledně programu, nebo sponzorování...

¹⁶ Ale, ó, aj! Nikdy ve svém životě jsem neviděl, do shromáždění

přijít takové množství lidí. A starosta města byl tam. A to bylo tehdy, když ten slepý, který tam stál, obdržel zrak, a já vyzval všechny mohamedány i ty ostatní, aby přišli a vrátili mu zrak, a že „pak vám uvěřím.“ Vidíte. „Nechť Bůh...“

17 To byl nějaký ctitel slunce. Měl zničené oči. Uctíval stvoření, místo Stvořitele. Řekl jsem... navštívil jsem džinistický chrám, víte, a buddhistický, a ty ostatní - sedm nebo osm velikých náboženství - a každý z nich je proti Ježíši Kristu. Nevěří tomu. A této noci, když zaznělo to veliké vyzvání, všichni tam seděli.

18 Řekl jsem: „Nu, máme zde muže, který je dvacet let slepý, a vy si myslíte, že já čtu jeho myšlenky (víte, svatí mužové, víte, a tak dále - ctitelé).“ A řekl jsem: „Vy si myslíte, že to je telepatie nebo čtení myšlenek.“ Když jsem mu řekl, jak se jmenuje, neuměl jsem to ani vyslovit. Musel jsem to slabikovat, vidíte. A tak, řekl jsem... souhlasilo to. On byl mužem, který měl dvě děti, manželku. A jednomu chlapci bylo osm, a tomu druhému asi deset.

Řekl jsem: „Nu, vy jste si mysleli, že to je telepatie, tak tedy pojdte sem. Já nevím nic o telepatii. Pokud to je, vy jste toho znalci. Já psychologii vůbec nerozumím. Pojdte jen sem a vraťte mu zrak, a já půjdu za vámi.“

19 Řekl jsem: „Jestliže náboženství mohamedánů je tak veliké, a Korán je v pořádku,“ řekl jsem: „nechť tedy sem přijde mohamedánský kněz, a vrátí mu zrak, a já se stanu mohamedánem,“ vidíte. Řekl jsem. „Nyní vás vyzývám, jednoho každého, ve jménu Ježíše Krista, přijďte sem a vraťte mu zrak.“

20 Nikdy bych si to nedovolil říci, pokud bych neměl vidění, že on zrak obdrží, ale věděl jsem, v čem to vázlo. Měl jsem nejkldnější posluchače, jako nikdy ve svém životě. Tisíce. Trvalo mi to dvě hodiny autem, než jsem se na to místo dostal.

21 A tak ten muž tam stál. A řekl jsem... on řekl, že bude sloužit tomu Bohu, který mu vrátí zrak. Řekl jsem: „To je veliká výzva pro mohamedánské, budhistické, džinistické náboženství, pro Sikhy, ať je to kdokoliv. Zde prosím.“ Nikdo se nepohnul.

Řekl jsem: „Proč tak tiše sedíte?“ Řekl jsem: „Chápete důvod, proč nikdo nepřijde? Neboť to nejsou schopni učinit, stejně tak jako ani já. Ale nebeský Bůh vzbudil svého Syna, Ježíše Krista, jehož já jsem svědkem.“

²² Řekl jsem: „Měl jsem vidění, že mu bude vrácen zrak.“ Nyní jsem řekl: „Jestliže neobdrží zrak, pak jsem falešným prorokem. Vyhodte mne z Indie. Jestliže však zrak obdrží, kdo z vás přijme Krista jako svého osobního Spasitele, a zapomene o svém mohamedánském proroku, a tak dále?“ Všude pokud jsem dohlédl, masý rukou, tisíce a tisíce. Zde to bylo. Přesně tak.

²³ Pokynul jsem mu. Řekl jsem - tlumočníku - řekl jsem: „Nepřekládej to.“ Řekl jsem. „Nebeský Otče, to je znovu hora Karmel.“ A řekl jsem: „Ty nedovolíš, aby Tvé slovo bylo zmařeno, neboť jsi mi ukázal toho muže, že obdrží zrak.“ Řekl jsem: „Nechť Bůh, který mi ukázal toto vidění, že jeho oči budou otevřeny, mu nyní oči otevře.“

²⁴ A on vyrazil ze sebe výkřik, a viděl tak dobře, jako já. A šel pryč. Běžel ke starostovi města.

Musel jsem opustit pódium. Když jsem se konečně z toho místa dostal, neměl jsem na nohou boty, na obleku utržené kapsy. A dlouhá procesí lidí... mám dojem, že strážní nebo někdo, s dlouhými holemi, se snažili tyto lidi zadržet, *takto*. A tito lidé se zevšad tlačili, šlapali po nohách, nebo se tlačili pod nohama druhých, aby se mne mohli dotknout, nebo lezli druhým po zádech.

²⁵ Musel jsem opustit město. Ale nemohl jsem odjet, kvůli ochraně. A tento muž vydal svědectví před guvernérem (nebo, myslím, že před prezidentem). Starosta města byl svědkem této události. Znal jsem jeho jméno. Nosím je nyní v jedné ze svých kapes, tuším, že to je nyní v motelu, v mém kabátu. A oni mne opět pozvali... kam? New Delhi? Myslím si, že to je New Delhi, kde mají ten amfiteátr, na který se vejde milión lidí. A tak doufám, že se vrátím.

²⁶ On je stále Bohem. Amen. On se nemění. Tato hodina přichází. A jak jsem se dnes během rozhovoru zmínil, jestliže se člověk jednou dostane do těchto zemí, a shledá nouzi těchto lidí, pak se budeme stydět sami za sebe. Tam jsou lidé, kteří kážou evangelium. Náš malý sbor jich podporuje, kolik jen může.

²⁷ Někteří z těch mužů kážou, aniž by měli boty na nohou. To je pravda. Misionáři kážou, aniž by měli boty na nohou, a snad dvakrát týdně si dopřejí talíř karí, a pobíhají pralesy, a snaží se zvěstovat evangelium, a my si stavíme budovy za šest miliónu dolarů a... jako kdybychom tu měli setrvat na věky. A ještě kážeme, že příchod Pána je blízko. To mi nedává smysl. Ale nechci od toho začít, chceme se zabývat jiným tématem.

Nu, minulý večer... dříve, než přistoupíme ke Slovu, přistupme k jeho autoru v modlitbě. Skloňme své hlavy.

28 Náš nebeský Otče, dnes večer jsme opět shromážděni ve jménu Ježíše Krista, našeho milovaného Spasitele, tvého Syna. Jsme shromážděni v Jeho jménu, neboť On zaslíbil, že kde jsou shromážděni dva nebo tři v Jeho jménu a budou o cokoliv prosit, že se jim stane. Nyní, Otče, my jsme zde ve větším počtu. Ale to je důkazem toho, že... Tvé ochoty vyjít vstříc své církvi. Nezáleží na tom jak menšinová je, ty přesto vycházíš svému lidu vstříc. A modlíme se, abys dnes večer přišel, a požehnal nám.

Zítřka, v neděli, na celém světě se otevře tisíce kazatelen. Bože, některé v jiných zemích jsou už otevřené. V některých zemích je už neděle ráno. Prosíme, Otče, abys všude pomazal své služebníky. Pomaž své misionáře, kdekoli jsou. Tvé služebníky, kteří se modlí za nemocné, Bože, nechť budou pomazání a nechť se dějí všude veliká znamení a zázraky, a každý muž v každé církvi, a křesťanské větvi.

29 Pane, nechť nastane doba, kdy Bůh vyleje svého Ducha v takovém míře, že kritici couvnou, a církev živoucího Boha se shromáždí, jako když kvočna shromažďuje svá kuřátka. Dej to, Otče.

Modlíme se za tuto modlitebnu, která otevřela svou náruč, aby nás shromáždila. Prosíme, abys zítřka požehnal pastora, učitele nedělní školy, pěveckému sboru a všem aktivitám; řadovým členům, Diakonům, důvěrníkům, prostě všem.

Nechť ráno, až se shromáždí na nedělní školu, nechť se stanou veliká znamení a zázraky. Nechť Duch svatý padne na tuto budovu, a nechť se začne probuzení - jsouce umrtvení Boží mocí, leží všude na podlaze. Aby se stali vzorem pro město v tom, co Bůh může způsobit, když se sejde a shromáždí jeho lid k modlitbě.

30 Když dnes pohlížím na toho bratra z Indie, a tuto ženu, a tyto malé děti, jsem tak vděčný, Pane, že zde mohou tohoto večera být uprostřed nás, i kdyby to bylo jen kvůli tomu, Pane, abys nám ukázal, že v Boží knize stojí psáno, že nejsi přijímač osob. A prokazuješ poctu těm, kteří tě uctívají, a bojí se tě ve všech národech. Jsme za to vše vděční, že jsi nám všem universálním Otcem, věčným Otcem.

A prosíme, Pane, abys dnes večer poslal na nás své věčné požehnání. Odpusť nám naše hříchy, jako i my odpouštíme našim viníkům. Nechť zde nikde v našich srdcích nezůstane žádný kořen hořkosti. Nechť Duch svatý očistí naše životy a naše svědomí, a aby to Slovo, které se

chystáme přinést, mohlo přijít pomazané Duchem.

Obřež ústa, která promlouvají, a uši které slyší, a dej, aby to nepadlo na mělkou půdu, nebo na skálu, nebo nebylo vyzobáno nebeskými ptáky. Ale nechť to padne do úrodné půdy víry, a přinese stonásobné ovoce. Dej to, Pane. To vše ti poroučíme, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

³¹ I mně samotnému přineslo co poselství útěchu, to jsem řekl o Abrahamovi. Líbilo se vám to? Abraham. A přistupování... nevím co bych měl říci, neboť Duch svatý mne prostě vede od věci k věci, a se z toho radujeme.

Minulý... předminulý večer jsme uvažovali o tom, jak byl Bohem povolán. Když jsme jej pozorovali minulý večer, on se oddělil od naprostého poslušství. A shledali jsme, že nemůžeme mít požehnání, a Bůh nemůže nic s námi svést, dokud se mu cele nepodřídíme.

³² Nyní zde bude malé poučení, pokud to lze tak nazvat, pro nemocné. Snad jste přišli za tím účelem, abychom se za vás modlili. I kdyby na vás vkládali ruce třeba andělé, to by vám nic neprospělo, pokud byste předtím neuvěřili, nepřijali to, a nevyznali, neboť On je nejvyšší kněz našeho vyznání. My to musíme vyznat předtím, než On to vyzná před Bohem, neboť On je nejvyšší kněz, který oroduje podle našeho vyznání toho, co pro nás učinil.

³³ Nu, co je to božské uzdravení? Copak to znamená, že máme čekat do zítřejšího večera, že budeme uzdraveni? Nikoliv, přátelé. Mám chodit do kostela? Nikoliv, přátelé. V tu chvíli, když uvěříš Bohu, a přijmeš to jako své vlastnictví, tehdy to je dokonáno.

„Kdy jsem byl tedy uzdraven, bratře Branhame? Minulý týden jsem byl zachráněn.“

„Byl jsem zachráněn předminulý večer.“

„Před deseti léty.“

³⁴ Byl jsi zachráněn před devatenácti sty lety, když Ježíš umřel za tebe, na Golgotě. A každé spasitelné požehnání, které Bůh měl pro tebe, Ježíš řekl o něm na kříži: „Dokonáno jest.“

³⁵ Za všechno už je zapláceno, je to, jako kdybyste byli v zastavárně, a Bůh by přišel, a vzal vás odsud. Ó, v tom je nádherná lekce. Dostaneme se k tomu příští týden. Ve vyprávění o Rut a Noemi, příbuzném vykupiteli. To je nádherná lekce. Tak mnozí... Celá Bible je

nádherná, celá, neboť to je Slovo Boží.

³⁶ Právě v tuto chvíli, kdy můžete přijmout uzdravení, nebo svou spásu... Jdete-li ulicí a jste-li... kdekoliv jste, v tu chvíli, když toto přijmete, právě tehdy nastane ten obrat.

³⁷ Jednou jsem sekal trávu, bylo to asi před rokem na naší zahrádce, a já se pokoušel... někdy je zapotřebí se obléci do montérek, a sekat několik pokosů. A potom někdo přijde. Je zapotřebí jít se za něj pomodlit, a znovu jdu zadními dvířky, a převléknu se a pokračuji. A zrovna mi došel benzín. A tak jdu na verandu a vidím, že před stavením zastavil starý nákladák. A nějaký pán vykračoval po ulici, příjezdovou komunikací.

A on řekl: „Hledám bratra Branhama.“

Řekl jsem: „Jsem bratr Branham.“

On si prohlédl mé montérky, a všechno ostatní. Řekl: „Ano, pane?“

Řekl jsem: „Je to tak.“

A tak on řekl: „Dobrá, bratře Branhame, chtěl jsem se s tebou setkat, jen na chvíli. Ale domnívám se, že jsi zaneprázdněn.“

Řekl jsem: „Nikdy příliš zaneprázdněn, pokud se týče promlouvát o věcech Páně.“

A on řekl: „V pořádku...“

Řekl jsem: „Jen pojď dál.“

³⁸ On řekl: „Nikoliv, budu sedět zde na verandě.“ On řekl: „Bratře Branhame...“ vyprávěl odkud pochází. On řekl: „Narodil jsem se, a byl jsem odevzdán (nebo zasvěcen, jak oni tomu říkají), jakožto luterán.“ A pokračoval: „A do kostela jsem šel naposled, když jsem byl, tuším, malým chlapcem, leda, že by mne vzala někdy maminka, když jsem ještě nebyl u vědomí.“

Řekl: „Jsem ženatý.“ Byl to schopný obchodník. Řekl: „Měl jsem spoustu věcí, hezký obchod s automobily, který mi vynášel pěkné peníze.“ Řekl: „Jednou moje manželka šla k letničním,“ (rád bych to opakoval jeho slovy). Řekl: „... šla k letničním, a dostala na sebe duchy.“ A řekl: „Žila dobrým životem.“ A pokračoval: „Přišla ke mně, a pokoušela se mně přimět, abych i já měl ty duchy na sobě, a já řekl: ‚Ne.‘ Řekl jsem: ‚Miláčku, jestli chceš chodit, jen si chod.‘ Řekl: ‚Ale pamatuj, jestliže se změní tvůj život...“

³⁹ Řekl: „Žili jsme takovým obyčejným americkým životem, koktejlová party, tancovačky, pití a všechno ostatní.“ A řekl: „Byl jsem rád, že se to polepšilo.“ Řekl: „Ona na to: ‚ano.‘ Z ní se stala jiná osoba.“ A řekl: „Pomyslel jsem si, jsem velice rád, že se to tak s ní stalo.“

A řekl: „Máš šekovou knížku, a kdykoliv tvůj malý sboreček bude potřebovat nějaké peníze, tvoje jméno na šeku je stejně tak dobré, jako moje. Jen klidně jdi, a vypiš ho.“ A řekl: „Co se týče mne, nejsem nábožensky založen.“ Řekl: „Pokud chceš být nábožná, jen klidně buď.“

A řekl: „Pobývala v tom malém kostelíku, asi po dobu jednoho roku.“ A řekl: „V Tennessee se konala konference. Tuším, že pod vedením Církve Božího prorocství.“ Tam se totiž konají jejich konference. A tak, řekl, že ona tam odjela.

A řekl: „Připravoval jsem vůz na prodej do dražby,“ a řekl, (nějakým dámám), řekl: „Oblékl jsem si kabát v létě,“ řekl, „abych jim šel naproti, a uskutečnil tento prodej.“

⁴⁰ A řekl: „Když jsem se vrátil, tak mi přišlo na mysl, ‚Dal jsem té ženě druhou sadu klíčů?‘, a přejel jsem rukou po kapse.“ A řekl: „A našel jsem tam takový čtvercový letáček, na kterém byl otazník. A na druhé straně bylo napsáno: ‚Kde strávíš svou věčnost?‘.“

On řekl: „Dobrá, pohleděl jsem a pomyslel jsem si: ‚Zajímalo by mne, kdo mi to vložil do kapsy,‘ a vyhodil jsem to do popelnice.“ A řekl: „Cosi mi říkalo: ‚Ale na to musíš dát odpověď.‘“ Řekl jsem si: „sáhl jsem tam a vytáhl to ven,“ a řekl: „Začal jsem se chvět. Pomyslel jsem si: ‚Je to pravda. Je mi už přes čtyřicet, a tak si musím být jist tím, kde ji strávím.‘ A řekl jsem si: ‚Ó, jen pohledte. Začínám být z toho celý pomatený.‘“

⁴¹ A tak ji odhodil znovu, a pokoušel se od toho obrátit, a zapnul ventilátor, a tak dále. A řekl, že se na ni opět podíval. A v jeho srdci znělo: „Kde strávíš svou věčnost?“ Vzal ji do ruky po třetí. A řekl, že byl z toho celý nervózní, že nebyl schopen... odebral se domů.

⁴² Řekl, že se dozvěděl, že proslulý evangelista Billy Graham se zrovna nacházel ve vedlejší státi, a konal tam bohoslužby. Řekl, že se tam odebral s úmyslem, že si o této věci promluví s panem Grahamem. A řekl, že tohoto večera měl pan Graham pozoruhodné poselství a řekl: „Nechť se postaví a pozdvihnou ruce všichni, kteří chtějí sloužit Ježíši Kristu.“

Řekl: „Povstal jsem, a pozdvihl své ruce.“ Řekl: „Vzali mne do jiné místnosti, a řekli mi, zda věřím, že On byl Synem Božím? Řekl jsem: „Ano, jistě.“ Řekli mi, že na základě této víry jsem se stal křesťanem, a řekli: „Nyní to je všechno v pořádku.““

⁴³ On řekl: „Bratře Branhame, ale nebylo to všechno v pořádku.“ On řekl: „Odebral jsem se pryč. Potom jsem přišel na jiné místo, kde se tito lidé nazývali svobodní metodisté.“ A řekl: „Řekli, že musím být posvěcen, a být šťastný, a křičet. A potom to bude všechno v pořádku.“ A řekli: „Oni tam se mnou stáli.“ Řekl: „Byl jsem šťasten, posvěcen, křičel jsem.“ Ale řekl... „Řekli mi, že to je nyní v pořádku.“ Ale řekl: „Nebylo tak.“

⁴⁴ A pokračoval: „Potom jsem přišel k jistému slavnému letničnímu bratru, který cestuje napříč těmito státy - je to jedna z největších letničních skupin.“ A řekl: „On mi řekl: „Mluvil jsi už v jazycích?““

„Nikoliv.“

„Řekl: „Pak jsi tedy nepřijal Ducha svatého.““

„Řekl: „Jdi tam do druhého stanu, a přijmi Ducha svatého.““ Řekl: „Byli ke mně velice hodní, pracovali na mně, a tak dále.“

A řekl: „Setrval jsem tam, a někteří tam se mnou zůstali do noci.“ Řekl: „A konečně mne naplnila síla, a mluvil jsem v jazycích“, a, řekl: „Ubíral jsem se domů.“ Řekl: „Na druhý den jsem šel navštívit toho evangelistu. On mi řekl: „Nyní to máš v pořádku.““ A řekl: „Ale, bratře Branhame, to nebylo v pořádku.“

⁴⁵ Řekl: „Potom jsem šel do... odsud,“ řekl, „jsem šel do Hlasu uzdravování.“ A řekl: „Když jsem přišel do Hlasu uzdravování,“ řekl, „setkal jsem se s těmito bratry, kteří tam byli.“ Řekl: „Oni mi řekli, že jsem ve svém překročil dělicí čáru; a tedy pro mne už není žádný prostor.“ Řekl: „Jediný kdo by tě mohl napravit...“

⁴⁶ Řekli: „Jdi k bratru Branhamovi. On je prorokem.“ Nu, to je omyl, ale... oni řekli: „On je prorokem. On bude s to tě prohlídnout, a uvidí, kde jsi překročil tuto čáru, a snad až se vrátíš, budeš moci něco podniknout. Buď je něco co jsi opomenul, nebo... raději jdi k němu.“

On řekl: „Tak jsem zde, bratře Branhame.“

A já řekl: „Hele, bratře,“ řekl jsem: „Nejsem prorokem.“ Řekl jsem:

„Ale Pán mi dovoluje jisté věci rozpoznat, a být nápomocen lidem - tímto malým, pokorným darem.“ Řekl jsem: „Ale já se nenazývám prorokem.“ Řekl jsem: „Ale to nevyžaduje proroka. Zde je zapotřebí jisté věci přivést na správnou míru. Nic víc. Ty nemusíš...“

⁴⁷ Řekl jsem: „Chci se tě na něco zeptat.“ Řekl jsem: „To co ti bylo řečeno Billy Grahamem, bylo pravdivé.“ A řekl jsem: „A co ti bylo řečeno metodisty, bylo rovněž pravdivé. A co řekli letničtí, bylo pravdivé, vid’.“ Řekl jsem: „To byla pravda, ale nikoliv celá.“

Řekl jsem: „Věřím v přijetí Krista, jakožto osobního Spasitele. Věřím v to. Věřím v posvěcení a očistu života, a štěstí a křik. Věřím tomu. Věřím v mluvení v jazycích a křest Duchem, v to vše já věřím.“ Ale řekl jsem: „Ale to není to, o čem je řeč.“

Řekl jsem: „Chci se tě na něco zeptat.“ Řekl jsem. „Zapamatuj si, řekl jsi, že jsi nic neučinil po dobu čtyřiceti let života.“

On řekl: „Bratře Branham, prodal jsem všechna auta, které jsem vlastnil, a dal to kazatelům a evangelistům. Učinil jsem všechno, co jsem uměl, abych vykonal, urovnal to, čeho jsem se ve svém životě dopustil.“

⁴⁸ Řekl jsem: „To nebylo nutné. Nemusel jsi to činit.“ Vid’. Řekl jsem: „Bůh to od tebe nepožadoval.“ Řekl jsem: „Nemusel jsi za svou cestu platit. O to se nejedná.“ Ale, řekl jsem: „Jeho milostí jsi byl uveden dovnitř.“

On řekl: „Dobrá, co tedy musím činit?“

Řekl jsem: „Není zde nic... nemůžeš učinit nic.“ Řekl jsem: „Řekl jsi, že ses po dobu čtyřiceti let svého života nestaral o Boha. Ale pozdvihнул jsi kousek papíru, na kterém stálo: ‚Kde strávíš svou věčnost?‘ A něco ti řeklo: ‚To se musí vyřešit.‘ Nemohl jsi to projít jen tak.“

⁴⁹ „Šel jsi cestou *tímto* směrem, a najednou jsi začal kráčet *tímto* směrem. Nestaral ses o Boha. Ale začal jsi jít *tímto* směrem, hledat Jež.“ Řekl jsem: „Tam kde nastal ten obrat, to je právě to, co tě změnilo, právě zde.“

On řekl: „V tom případě, jsem to měl po celou tu dobu.“

Řekl jsem: „Samozřejmě.“

On řekl: „Nu, sláva Bohu,“ vidíte. Nikoliv na základě nějaké senzace, ale uvěřil jsi tomu? Vidiš. Právě tam jsi to... vid’, nu, nezáleží na tom,

kolik tam bylo senzací posvěcení... být posvěcen, to je jistě senzace. Přijmout křest Duchem svatým, to je zajisté senzace. Ale když přijmeš Krista, jakožto svého Spasitele, to tě staví do protisměru.

⁵⁰ U sv. Jana 5, 24 Ježíš řekl... Pamatuj na to, hrst, dva tucty vajíček, vid', 5, 24: „Kdož Slovo mé slyší, a věří tomu, jenž mne poslal, má (čas přítomný) život věčný, a na soud nepřijde, ale přešel jest ze smrti do života.“ To je ono, vid'. Zde došlo k tomu obratu.

⁵¹ To je jedna část Ducha svatého. Posvěcení je další částí Ducha svatého. Potom, když jsi toho tak plný, že nejsi schopen učinit nic víc, jak bylo řečeno bratrem Rose, On ti dá potom jinou řeč (jazyk). To tě naplní. K tomu je zapotřebí Ducha svatého. „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže jej prvně nepřitáhne Otec. Všichni, kteréž mi dal Otec, přijdou ke mně.“ To je ono.

A tak když zjistíš ve svém srdci sebemenší cinkání, že bys měl přijít ke Kristu, učiň to ihned, neboť to je... Největší věc, která se může stát ve tvém životě je, že Bůh tě pozve na svatební večeři svého Syna. Neznám zde nic většího.

⁵² A nyní k našemu příběhu. Včera večer jsme zanechali Abrahama, když se nacházel ve veliké zkoušce. A Sára se rozhodla, že mu dá za manželku Agar. A on, a porodila dítě, kterému dala jméno Izmael. A Abraham si stále uvědomoval, že to není v pořádku. A tak předstoupil před Boha. Bůh měl v plánu toto učinit, ale On zaslíbil to dítě skrze Sár. A nyní mu bylo sto, a Sáře bylo devadesát. A on předstoupil před Boha.

⁵³ A Bůh se mu zjevil, a přišel k němu pod jménem Všemohoucího Boha, kteréž... hebrejské slovo zde zní „El Shaddai.“ Všemohoucí. A shledáváme (při slovním rozboru toho slova), že „Shad“ v hebrejštině znamená prsa. „Shaddai“ znamená Bůh který má prsa - Boha, který má prsa, který může vlít svou sílu do věřícího dítěte, které je nemocné, když oslábne, když nastal odliv Ducha. On do nich vlévá svou sílu, když se chopí prsou jeho zaslíbení, a může z těchto zaslíbení sáti sílu. Mocný, který má prsa.

⁵⁴ Ó, myslím si, že to je báječný obraz. Vidíte, jaká útěcha odsud plyne pro starého, stoletého muže, který trvá na Božím zaslíbení. Bible praví, že byli oba sešlého věku, v pokročilém stáří - starý muž, který se drží Božího zaslíbení, a On praví: „Já jsem ten, který má prsa a ty jsi pouhé malé zlobivé dítě.“

⁵⁵ Sářino lůno uschlo už před čtyřiceti lety - po přechodu, který

měla před čtyřiceti nebo padesáti lety. Nepřihodilo se ji už... dobu, snad. A zde ona je, žíly na její hlavě jsou suché, ona sama neplodná. A on, jakožto muž, se už může rovnat mrtvým. Nebylo už v něm, v tomto smyslu, mužství. A zde je on, starý muž, a jeho manželka opravdu stará.

⁵⁶ A Bůh praví: „Ale já jsem matka. (Amen.) Já jsem matka. Jen se drž dál mého zaslíbení a saj. Jsem schopen pro tebe něco učinit.“ Ó, mám to rád. A ukazuje mu, co se chystá učinit, v 17. kapitole změnil jeho jméno, a změnil rovněž jméno Sárino. Přesně tak.

⁵⁷ Věnujme pozornost těmto jménům. To něco znamená. Proč změnil jméno Jákob na Izrael? Proč změnil jméno Saul na Pavel? Proč On to všechno činí? Potom, když zvítězil a vstoupil do slávy, řekl, že Jeho jméno bylo změněno. A ve Zjevení bylo dáno zaslíbení těm, kteří zvítězí, že i jejich jména budou oznámena. Přesně tak. Pokaždé když někdo zvítězí, obdrží nové jméno.

⁵⁸ Když Abraham konečně zvítězil, jméno Abram bylo mu odňato. Řekl: „Tvé jméno nebude více slouti Abram, nýbrž bude slouti Abraham.“ Dal mu část svého jména, přišpendlil své jméno k jeho: Elohim, h-i-m a h-a-m. Elohim. Jinými slovy: „Já jsem otcem všech věcí, vidíte, a učiním tě otcem národů. A tak měním... a dávám ti část svého jména, Otec národů.“ H-a-m, vidíte. Elohim - Abraham.

⁵⁹ To je hezká věta. Už jste o tom někdy uvažovali? Význačný současný evangelista, jeho jméno Graham, G-r-a-h-a-m, Billy Graham. Pomyslete o tom, jak Bůh ve svém milosrdenství, jak on předzvěděl věci, které hodlá učinit.

⁶⁰ Všimněte si nyní, co On tam učinil. On změnil Saraj na Sára. Sárino jméno Saraj na Sára. Všimněte si zde, Sára znamená princezna, a on byl otcem národů. Ó, není to nádherné? Ten starý muž a stará žena, nyní je už stoletý a zaslíbení se blíží k svému uskutečnění. Nyní shledáváme, že po tomto byl Abraham oddělen.

⁶¹ Šel a osvobodil svého bratra, Lota, přivedl jej zpět. A když to učinil... přivedl jej z područí nepřítele, který jej mohl usmrтит, přivedl jej zpět a snad si myslel, že se snad vymaní a oddělí od těchto světských věcí. Místo toho se vrátil rovnou do Sodomy. Jako svině vracející se do kaliště svého, a pes k vývratku svému, oni se vrátili přímo tam.

⁶² A z toho důvodu jsem do těch věcí tolik bil. Ale nehledě na to jak jsem do toho bil, oni to budou dělat i nadále. Ale v soudný den,

když tato nahrávka zazní v nebi, pamatujte, ona zazní proti vám. Jistě. Letniční církev se stává studenou a formální a noří se do hlubin organizace. A: „Dokud patříme k církvi, to je všechno, co je nám zapotřebí.“ Musíte se znovuzrodit. Musíte mít Ducha. Musíte mít skutky, znamení a zázraky a tak dále, jak Bůh zaslíbil.

⁶³ A právě zde shledávám, jak církev chladne. Bez ohledu na to, kolik proti tomu kážu - mohu stát a pravit ženám, aby nenosily šortky, aby si ženy nestříhaly vlasy - ony to činí dál. Mohu dosvědčit, že letniční církve vynakládají peníze na velké věci a přizpůsobují se módě, a organizují se, a přičí se všem ostatním - stejně jako všechny církve, které padly před nimi. Oni v tom každopádně pokračují dál. Bůh řekl, že tak bude. Ale já se pokouším potáhnout, chňapnout, nasát.

⁶⁴ Když jsem dnes kázal ve shromáždění, Duch svatý padl na malého chlapce, a on přišel a začal mluvit francouzsky i když neznal ani jediné francouzské slovo. A jistý muž tam... nikoliv překlad. Byli tam dva (jeden z nich byl tlumočníkem ve Spojených národech) kteří promluvili. A Duch svatý promluvil a potvrdil, že Duch svatý mne poslal k tomuto dílu, a abych mu zůstal věrný a setrval v tom bez ohledu na okolnosti. Oni to budou číst, vidte, ukazovat uprostřed letničních lidí. Ano, přátelé.

⁶⁵ Bratře, dbej na to. Utikej ke skalám. Vejdi do domu útočiště. „Věže pevná jest jméno Hospodinovo; k němu se uteče spravedlivý a bude povýšen.“ Veliké zdi Babylona se řítí.

⁶⁶ Jako v Indii, kde bylo zemětřesení, v tom roce kdy jsem tam přijel... bylo to asi před šesti lety. Vzal jsem do ruky noviny, anglické noviny a bylo tam řečeno: „Pravděpodobně zemětřesení pominulo.“ V Indii nejsou hezké ploty, jako máte všude zde. Oni používají k tomu účelu kameny. A dobytek tam může stát ve večerním stínu. A malí ptáci tam hnízdí.

⁶⁷ Jednou spatřili, jak všichni malí ptáčci odlétají pryč, snaží se zmizet. A dobytek nechce dovnitř, ke zdím a tak dále. Odchází doprostřed polí, a opírá se jeden o druhého na slunci. Byli zvědaví, co v tom vězí. A potom velké zemětřesení otrásló tímto místem a zdi se zřítily.

⁶⁸ Co se vlastně stalo? Všichni malí ptáčekové, kteří by zůstali v těchto malých výklencích, by zahynuli. Kdyby dobytek stál pod těmito kamennými zdmi, tyto by se na ně zřítily a jistě je usmrtily. Co to bylo? Bůh díky instinktu jim oznámil o nadcházejícím zemětřesení. Všichni

utíkali do bezpečí. Ten stejný Bůh, který je kdysi volal do korábu, je mohl znovu vyvolat zprostřed těchto zdí. On je tím stejným Bohem.

⁶⁹ Nu, tedy, jestliže Bůh si může použít krávu a koně, a ovci, a ptáka, aby pomocí instinktu unikl nadcházejícímu hněvu, i vy raději utíkejte zprostřed těchto velikých, starých zdí Babylona, a utíkejte k Ježíši Kristu, neboť se jednou zřítí a padnou.

⁷⁰ Pamatujte, jeden kámen byl vyřazen z hory bez pomoci lidské ruky a udeřil na Babylon, a potřel jej kamkoliv přišel. A království tohoto světa stejně tak budou potřena. A každé království lidského původu se zřítí, aby se uvolnilo místo pro království Boží. Každá lidská organizace padne a roztrhne se na prach, a moc Ducha svatého vezme církev a vytrhne ji do toho místa tam nahoře. Zcela určitě. Ano, přátelé.

⁷¹ Všechno to sloužilo svému účelu, ale my žijeme v době, bratři, kdy Bůh vyvolává svůj lid. Kámen, který se utrhł z hory, bez lidské ruky se valí a naráží do Babylona, řítí se kupředu. Utíkejte zprostřed těchto velikých zdí, přátelé. Přijďte k Ježíši Kristu. Je pouze jediné místo bezpečí, jediné útočiště, o kterém vím.

⁷² Zde můžeme spatřit, že Abraham... když shledal, co si Bůh od něj žádal, On jej požehnal a změnil mu jméno, a rovněž Sárino jméno - dal jim pevně zaslíbení, že se to stane. A potom jej nalézáme... tuším, že to je v 18. kapitole, nalézáme jej sedícího na poli, někde v poušti... namáhavá cesta. Aj! Ó, nemohu pochopit co to ve mně tak vře. Promiňte... ne, nepromiňte mi, to by byl omyl.

⁷³ Proč se to děje, bratři? Nedávno jsem stál uprostřed velké skupiny znamenitých letničních mužů a řekl jsem: „Dáváte špatné svědectví. Vždycky mluvíte o tom, jak vás Bůh žehná, kolik toho vlastníte, kolik máte Cadillaců a tak dále. To je naprosto odlišné od toho, co měli ti první letniční. Oni prodali všechno, co měli a dali chudým, a šli zvěstovat evangelium. Někde je nějaká chyba.“ To naprosto souhlasí.

⁷⁴ Jistý chlapík, který tam byl přítomen, povstal. On řekl: „Bratře Branham, to je největší omyl, kterého se tito lidé dopustili.“ Byli jsme na Jamajce, pokud je tu někdo. Bratr Botham, tuším, si to pamatuje. Nevím, zda bratr... ano, on tam tehdy v noci se mnou seděl.

⁷⁵ Řekl jsem: „Chceš mi dokázat tím, co si myslíš, že Bůh byl na omylu? Bůh se nemýlí. Člověk, který je Bohem veden... oni k tomu byli vedeni Bohem.“

On řekl: „A potom když je zastihlo pronásledování, neměli žádný dům, kam by se mohli schovat. Domnívám se, že si myslíš, že to nebyl omyl.“

⁷⁶ Řekl jsem: „Styď se. Jsi tak dlouho uprostřed letničních, a víš o Bohu jen tolik? To bylo přesně to, co Bůh chtěl docílit. Oni se neměli ani kam vrátit. A tak šli všude a šířili poselství v celé zemi. Bůh ví, co činí. On je jistě vedl. Bůh se nemýlí. Ty a já se mýlíme. Bůh to nečiní. Když se cítíš být veden Duchem, jdi kupředu, pokračuj - prostě jdi dál.“

⁷⁷ Abraham zde... on nebyl v Sodomě za tím účelem, aby se obohatil. On byl tam v polích v poslušenství vůči Bohu. Sára zřejmě neměla nové šaty jako paní Lotová, nesnažila se jít s módou. A přece je řečeno, že v zemi nebylo tak krásné ženy, jako ona. Ona byla matkou.

A ona navíc milovala svého muže tak mocně, že nemusela si tak utahovat šaty a potom se na ulici parádit jako moderní paní Lotová. A Lot se dopouštěl mnoha takových věcí. Ona nazývala svého muže „pánem“. A Bible praví... jejími dcerami jste vy, pokud jste poslušné Slovu. Jistě. Taková byla.

A můžeme je tam pozorovat i v době nouze, kdy stáda dobytka se zmenšují. Připadá mi to tak, že... ale Abraham setrvává v zaslíbení. Amen.

⁷⁸ A právě zde chybujeme, bratři. Chyby nedělají naše organizace. To jsme my v těchto organizacích, kteří chybují, vidíte. To je v pořádku, pokud... jestliže setrváváte v zaslíbení. Ale když se do těchto věcí zamotáte a jste celí naškrobení a začnete jednat podle tohoto světa. A z této příčiny Bůh se od toho vzdaluje.

⁷⁹ Hledím zde přímo do tváře jednoho z největších historiků Spojených států, a řeknu vám (bratr Paul Boyd, který zde sedí) a řeknu vám něco. Ukažte mi malou špetku v dějinách, kde církev vešla do stavu organizace, a že by nepadla a více nepovstala. Nalezněte takovou věc. To se nestalo, ani nestane. To není vůle Boží. Dostaneme se k tomu na druhý týden. Všimněte si.

⁸⁰ Ale nyní, zatímco kráčíme s Abrahamem: Abraham... on zůstával v zemi. On přebýval tam, kde mu určil Bůh. A dokud tam setrval, Bůh byl s ním. Jakmile se pohnul z této země, následovalo prokletí. Jakmile se vzdálíš od Božího zaslíbení, můžeš se ihned nadít soužení. To naprosto souhlasí.

⁸¹ Nyní shledáváme, že jednou tam seděl. Chceme to znázornit jako malé drama, aby to mohli pochopit ti maličcí. Vidím nyní, jak

Abraham sedí jednou ráno u dveří stanu. Vepředu roste veliký dub. Tvrdí se, že ten dub tam je dodnes. Praví se, že jej zachovali. Dobrá, tam na poušti byl vztyčen jeho stan...

⁸² Lot se nacházel tam daleko. Aj! Myslím si, že kdyby tehdy taková věc existovala, měl by v ústech dlouhé cigáro. Víte, jakožto starosta města. Paní Lotová a její dcery a ti ostatní se zúčastňují těch módních přehlídek, dívají se na televizi, a... řídí se příkladem této doby.

Ale Sára zůstává věrná. Abraham zůstává věrný. Oni se přidržují Boha a setrvávají na tom místě. Co se nyní stalo? Zatím co tam tak Abraham jednou seděl, asi v jedenáct hodin dopoledne, mohu si jej představit, jak spatřil někoho přicházet. Přišli tři mužové, jejich šaty zaprášené a procházejí kolem. Víte, v tom něco vězí. Můžeš projít těsně kolem Božího požehnání a nepoznat ho, pokud ses nepromodlil.

⁸³ Uvažuji o tom „promodlit se.“ Nedávno sem přijela jistá paní z Irska. A bylo o ní řečeno, že během plavby, a ona byla... asi v té době, kdy se blížili k New Yorku, veliký tajfun se prohnal napříč oceánem. A loď vysílala SOS, a hnalo se to střemhlav z místa na místo. Kapely vyhrávaly. Vyhrávaly svůj rock-en-roll a tak dále. A kapela začala hrát.

⁸⁴ Kapitán řekl: „Nechť se všichni modlí. Všichni se modlete, takovým způsobem, jak to děláte ve svých církvích.“ A kapela začala vyhrávat: „Blíž k Tobě, Bože můj“, a všichni se zapojili. Ta malá Irka se začala procházet sem a tam po palubě.

Kapitán řekl: „Jestliže se nám podaří vydržet v této bouři po dobu třiceti minut, dostaneme se do přístavu a spustíme kotvu. Ale,“ řekl, „jestliže těch třicet minut nevydržíme,“ řekl, „budeme na mořském dně.“

Ta malá Irka řekla: „Sláva Bohu! Haleluja!“

A tak ten kapitán k ní přistoupil a řekl: „Paní, pochopila jste, co jsem řekl?“

Řekla: „Jasně jsem pochopila.“

On řekl: „Říkám, že během třiceti minut od této chvíle... můžeme být na mořském dně, pokud nevydržíme následujících třicet minut v této bouři.“

Řekla: „Pochopila jsem, co chcete říci.“ Řekla: „Haleluja! Sláva Bohu.“

Řekl: „Proč se nemodlíš?“

Ona mu odvětila: „Už jsem se promodlila. Už není zapotřebí, abych se modlila.“ Řekla: „Už na počátku jsem se promodlila.“

„Dobrá,“ řekl, „jak můžeš říci ‚haleluja‘ v takové situaci, u vědomí, že se můžeš nalézt na mořském dně?“

Ona mu řekla: „Pane, jsem na cestě z Irska za svou dcerou, která bydlí v New Yorku.“ Řekla: „Jednu dceru mám ve slávě, a druhou v New Yorku. Jestliže utoneme, uvidím tu, která je tam. Jestli přistaneme, spatřím tu která je zde. Jednu z nich spatřím během třiceti minut.“

⁸⁵ Jistě. Promodlit se. Amen. Takto je třeba stát. Promodlit se. Být připraven. Ona se chystala během třiceti minut setkat se s jednou z nich. Věděla, že na tom nezáleží - buď ta tam nahoře, nebo ta dole, během třiceti minut se setká s jednou z nich. To je dobré. To je skvělé. Takto se má církev neustále ubírat - promodlit se.

⁸⁶ Abraham byl promodlený, když tam seděl. Lot si snad ani neuvědomoval co, se to tam v poušti děje. Ale Abraham se díval, a zpozoroval něco pozoruhodného na tom muži, který procházel kolem něj, i když mu připadal poněkud cizí - jako cizí člověk. Vyběhl před stan. A jestliže si všimnete, první věc, kterou ze sebe vyrazil... ne: „Moji pánové.“ (V tom se liším od toho židovského bratra, který utrousil tu poznámku onehdy večer v Shreveportu.) Nikoli: „Moji pánové,“ nýbrž: „Můj Pane. (P-a-n-e, jeden, velikým písmenem P-a-n-e.) Snad mne nepomíneš?“

⁸⁷ Každý si může všimnout způsobu toho překladu zde. To byl „Elohim,“ tak jej oslovil Abraham. Řekl: „Snad mne nepomíneš? Jen se posad. Dojdu pro doušek vody. Umyji tvé nohy. Vezmi si krajíc chleba.“ A řekl: „Můžeš se nasytit. A potom můžeš jít, kamkoliv jdeš.“

⁸⁸ Mohu si jej představit, jak vyklouzl ven a řekl: „Sáro, Sáro! Pst! Máme návštěvu. Vezmi rychle mouku nebo obilný šrot, a něco přichystej.“

⁸⁹ Kolik z vás už vidělo sítko? Je zde nějaká žena...? Z které části Kentucky jsi? Viděl jsem, jak kdysi máti chodívala do soudku s moukou s tím starým sítkem. Měli jsme takový kulatý předmět, jako krabice od sýra a zespodu bylo takové drátěné mřížoví, a bylo to třeba ponořit, *takto*. A měla takový starý klín. Když mouka byla mokrá, musela ty hroudy rozmělnit. Už jste někdy viděli, jak se to dělá?

⁹⁰ Víte, jednou jsem přinesl manželce kávomlýnek - takový, na kterém musíte mlít sami. Nemlel jsem od svého dětství. Mou povinností bylo čistit cylindr lampy. Víte, měli jsme tam veliký starý destilátor, a „sovu“ na tom cylindru lampy. Vzpomínáte si to? Musel jsem tím prostrčit ruku a vyčistit to.

A vidím, jak Abraham běží a říká: „Hej, zadělej rychle těsto a nachystej, připrav na krbu nějaké lívance.“ Šel ven, a přiměl služebníka, aby připravil tele, a přišel a dal jíst těmto mužům.

⁹¹ Oni se zatím chovali jako cizinci. Byli z jiné země, a procházeli tímto místem. A tak, mohu si přestavit Abrahama, který vzal do ruky „muší keř“ a přišel k nim, víte. Musel se vzdálit a...

⁹² Kdo z vás ví co to je „muší keř“? Vím, že tu jsou lidé z Kentucky. Ano, přátelé. Vzpomínám si, že když měla přijít návštěva, posadili jsme je a vzali ten „muší keř“, a já je musel ovívat. Moje bídná stará paže byla z toho zcela vyřízena, jak jsem zaháněl ty mouchy. Zatím co maminka vařila a stála u kamen a utírala pot tím „muším keřem“, víte, pohybovaly *takto*, aby mouchy se nedostaly tam, kde jsme...

⁹³ Vyrůstali jsme v chudobě a tak... brali jsme máslo a smetanu a ukládali do chladírny - to nebyla chladírna, nýbrž taková skrýš, musel jsem skočit dolů a přikrýt to hliněným hrncem, víte. Smetana byla *tak* silná. Mnohokrát jsem tam vklouzl a nabral hrníček smetany, kterou si chtěla uschovat. Ó, jak to chutnalo!

⁹⁴ Shledáváme tedy, že Abraham přinesl jídlo a položil před tyto muže, a oni jedli. Abraham byl tuze zvědav, jaký byl účel jejich cesty, neboť si uvědomoval, že jeden z nich, ten hlavní, byl Bůh. On věděl, že byl Bůh. On jej oslovil: „Elohim“.

A tak, co to vše představovalo? Shledáváme, že tito dva povstali a šli tam do Sodomy. Oni tam šli kázat, a vyvolat ty, kteří měli být vyvolaní. A shledáváme rovněž, že když tam přišli a začali kázat, že... neučinili mnohé zázraky - jen je ranili slepotou. To bylo... kázali evangelium a ranili je slepotou. Ale tam...

⁹⁵ Nyní si zapamatujte, na soudu jsou vždy tři kategorie lidí. Shledáváme, že nevěsta přichází s Kristem. U Daniele se Starým dnů (s Odvěkým) přišly tisícové tisíců. A zasedl soud a knihy byly otevřeny, a jiná kniha byla otevřena, která je knihou života. Vidíte, spící panna přijde na soud. A kniha bezbožných byla otevřena, a On oddělil ovce od kozlů. Ale vytržená Církev přišla s Ním.

⁹⁶ Ježíš přichází třikrát. Prvně přišel vykoupit svou nevěstu. Podruhé ji přišel vychvátit. Potřetí přichází s ní. Vykoupit svou Nevěstu, přijmout ji k sobě a přijít s nevěstou zpět jakožto Král s královnou země, posadit se na trůnu svého otce Davida.

⁹⁷ A víme, že jsou stále tři kategorie lidí. Vidíme to i nyní. Byl Luther, metodisté, letniční. Je vždycky hříšník, bezbožný, spící panna a pravá panna. A vidíme, že tam byli sodomští, byl tam Lot, vlažná církev, a zde je Abraham - který se od nich oddělil a žil stranou.

⁹⁸ Slovo „církev“ samo o sobě znamená „oddělení.“ Izrael byl Božím lidem, a teprve když přišel na poušť, byv vyvolán, stal se církví Boží. „Církev“ znamená „vyvolaný,“ postavený stranou. A Abraham byl vyvolenou církví. Lot byl spící pannou neboli formální církví. A potom tam byli ještě hříšníci, sodomští.

⁹⁹ Nu, pozorujte ty sodomské a jejich večírky - jakožto i Lota, jeho formální stav. Není pochyb, že on byl dobrým mužem. Je řečeno: „Hříchy toho města trápily jeho spravedlivou duši.“

¹⁰⁰ Ale byla tam vyvolená církev, povolaná, předurčená Bohem - Abraham, který byl povolán ve svých 75 letech, a dostalo se mu zaslíbení. Necht' zkoušky dosvědčí, že se to opravdu stane. Počkejme, dokud se tam nedostaneme, na to malé, vzdálené místo, kde On to učinil naprosto jistým. V pořádku. Řekl mu o dítěti, které se mu narodí. A Abraham nepochyboval o Božím zaslíbení. Nezáleželo mu na tom, kolik dolarů budou činit zvláštní výlohy, a jak bohatý mohl být v Sodomě a co mohl docílit, on stál s Bohem, držel se zaslíbení.

¹⁰¹ To je vyvolená církev. Někteří z nich jsou sice u metodistů, někteří jsou u baptistů, někteří u letničních. Vyvolená církev bude povolána ze všech skupin. Tak, jistě. To jsou ti, kteří slyší ten hlas.

¹⁰² Když přišel Ježíš, Pán Ježíš Kristus, proč jej oni nepoznali? Nikdy jej nepoznají, až když je pozdě. Nikdy nepoznali, že Elizeus byl Božím prorokem. Proč? Poslali své děti, aby se mu posmívaly, a nadávaly mu, že je plešatý, neboť přišel o vlasy ještě jako jinoch. Nevěděli... nevěřili, že byl prorokem. Opravdu ne.

¹⁰³ Nikdy tomu nevěřili. Copak Ježíš neřekl: „Jste hroby zbílené. Ozdobujete hroby proroků a sami jste je tam sprovodili?“ Pohledte jen na Jeremiáše, Izaiáše, nebo některého jiného proroka. Nepoznali, dokud vše nepominulo. A když přišel Jan, nevěděli že... Ježíš sám řekl, že to byl Eliáš, o kterém bylo řečeno, a učinili s ním, jak se jim líbilo. A sami učedníci nevěděli, že Jan byl Eliášem.

104 A když přišel Ježíš, oni nevěděli, že to byl Ježíš. Nepoznali, že to byl Kristus. Ale ti, kteří byli ustanoveni k věčnému životu - „mé ovce slyší můj hlas“ - ti to poznali.

105 Přejdeme nyní k svatému Patriku. Vy katolíci říkáte, že on byl katolíkem, přál bych si, abyste to dokázali historicky. On nebyl katolíkem. On se ohrazoval proti římskému biskupu. To naprosto souhlasí. Jeho škola se nacházela v severním Irsku. On nevěřil v autoritu jednoho muže. On věřil v autoritu Ducha svatého. Ano, přátelé.

106 On rovněž věřil v křest Duchem svatým, a mluvení v jazycích, a sílu Ducha. Svatý, (co jsem tím chtěl říci?) ... Kolumba, s ním to bylo stejné. Svatý Martin taktéž. Ireneus, totéž. Oni všichni věřili v sílu Boží, v božské uzdravení, moc Ducha svatého - všichni tito dávní svatí.

107 A potom přišla banda naškrobených biskupů, kteří chtěli z toho udělat organizaci. A organizovali církev, a udělali z toho takový slepenec hříchu a církevních pověr, a tak utvořili organizaci. Z toho vzešla matka těch organizací. A z toho vzešly všechny ty další, právě z toho. Čtete Zjevení 17 a uvidíte, že to je matka, děvka, a její dcery to jsou smilnice. Co je smilnice, ne-li děvka. Jedno a totéž.

108 Co to způsobilo? Bylo to páchání duchovního smilstva proti pravému Otcí, pravému manželu, přijímání lidských doktrín a nauk, uvádění lidí do starého formálního způsobu uctívání. My uctíváme Boha v Duchu a v pravdě. Bůh nás poučuje, abychom tak činili. Ano. Jistě.

109 Nyní shledáváme, jak Abraham... Abraham přebýval tam. On byl vyvolenou, povolnou církví. A zapamatujte si, ten muž v lidském těle... ten muž jedl telecí maso. On pil kravské mléko. Jedl chléb a máslo... jedl chléb s máslem, a pil k tomu mléko krávy. A Abraham Jej nazýval Bohem. Podívejte se na překlad. Zkontrolujte si to. Přesvědčte se, jestli to je tak. Elohim, Bůh.

110 Chci, abyste si nyní všimli. To znázorňovalo něco, něco v čem si chceme být naprosto jistí. Všimněte si. Shledáváme, že když tito dva mužové se vzdálili, tito kazatelé, kteří šli kázat... dva andělé šli kázat do Sodomy. Oni to neučinili, tuto věc, to znamení. Oni tam šli a ukázali své znamení, že je přišli vyvést. Ale to nebylo totéž znamení, které obdržela vyvolená církev. Vyvolená církev obdržela jiný druh znamení.

111 A nyní si všimněte, co obdržela tato církev, ti, kteří stáli za tou vyvolenou církví. Vzpomínáte si jistě na to, co On řekl, „Abrahame,“

oslovil jej jeho novým jménem, které mu Bůh zrovna daroval. „Abrahame, kde je Sára?“ S-á-r-a, jejím novým jménem. Jakže, to byl přece On, který ji toto jméno daroval. Ano.

Někdo řekl, často jsem už tuto větu opakoval, řekl: „Bratře Branhame, snad nevěříš, že ten muž to byl Bůh?“

¹¹² Řekl jsem: „Bible praví, že to byl Bůh,“ vidte. To byl On. On je stvořitel. On může učinit cokoliv si přeje. On vezme trošku nafty a kosmického světla, trošku vápníku a draslíku a dechne do toho, a vstoupí do toho těla, a sestoupí dolů. Přesně tak to učinil. Stejně tak to činí s anděly. On může učinit totéž.

¹¹³ Odkud jsme se vzali? Kdo učinil zem? Odkud se vzal materiál, ze kterého zformoval zem? Řekni mi, kam šel a odkud to vzal. Právě ta zem, na které dnes sedíme, je projeveným Slovem Božím. Kazatelnou je Slovo Boží. Ono je projeveným Slovem Božím. Bůh je vyslovil, a On je stvořitelem, a učinil ji z něčeho, co zde předtím nebylo. On to stvořil. On v tom stvoření měl jistý úmysl, On může učinit cokoliv se mu líbí. On je prostě Bohem.

¹¹⁴ Abraham jej nazval Bohem. A tím On byl. Abraham to musel vědět - on s ním hovořil. On s Ním hovořil po celý svůj život. Jistě.

Řekl mu: „Chci naplnit mé zaslíbení, které jsem ti dal.“ Kdo to byl ten, který onehdy s ním hovořil? „Já.“

„To jsem Já,“ řekl. A všimněte si. Tehdy když... On řekl: „Abrahame, kde je tvoje manželka Sára?“ Abrahame, nikoliv Abrame. Abraham. A Bůh zrovna v předchozí kapitole mu dal jméno Abraham. Oni tehdy neměli noviny a televizi, a takové věci. Abraham tam žil na samotě - on se svou ženou a svými lidmi, služebníky.

¹¹⁵ A tak, Bůh se mu zjevil a změnil jeho jméno. A anděl jej rovněž nazval Abrahamem, změnil taktéž Saraj na Sára a oslovil ji jménem Sára. „Kde je tvoje žena Sára?“ Odkud on vůbec věděl, že byl ženat?

Odkud mohl vědět, jakožto příchozí, že se jmenoval Abraham? Odkud mohl vědět, že změnil jeho jméno Abram na Abraham? Jak mohl vědět, že změnil jméno Saraj na Sára? Odkud to všechno věděl?

¹¹⁶ A Abraham řekl: „Ona je tam vzadu, ve stanu.“

On řekl: „Chystám se vás navštívit, Abrahame.“ Jinými slovy: „Zaslíbil jsem vám dítě, a vy jste mému slovu uvěřili. Nyní se vás chystám navštívit podle času života, a to dítě budete mít.“ A Sára, tam vzadu ve

stanu pozorně naslouchala, a říkala si sama v sobě - nyní... říkala si sama v sobě, ve svém srdci - „Copak budu mít rozkoš, já stará žena, devadesátiletá babička (pra-pra-pra babička), a můj manžel je rovněž starý? Můj starý pán, který je tam, je mu sto let a mně je devadesát - copak budu ještě jako mladá žena?“ Myslela si: „To by bylo legrační.“ A zasmála se.

117 A anděl řekl: „Proč se Sára smála?“ A nejen to, nýbrž řekl a opakoval Abrahamovi slova, která si myslela ve svém srdci, řekl: „Jak je to možné?“ Amen. Tak je to, sedě obrácen zády ke stanu.

Tehdy se Sára opravdu polekala. Uviděla, čeho se dopustila. „Proč se Sára smála, a říkala ve svém srdci: ‚Jak bych ještě mohla mít rozkoš se svým mužem?‘“ Ale On obhájil své Slovo. To byl Bůh.

118 Co to tedy bylo? Ježíš se o tom zmínil, když řekl: „Jak bylo za dnů Lota, tak bude při příchodu Syna člověka.“

119 Všimněte si. „Proč se nevzchopíte a neudeříte do těchto velikých nervových center?“ To nebylo posláno těmto nervovým centrům. Jedná se o vyvolenou církev, které to je... tamti tomu nikdy neuvěří.

120 Věděl jsem onehdy v noci, když jsem tam stál a měl to rozpoznání, které cítím zrovna teď... Zde jsou přítomni mnozí, kteří tomu nevěří. Neříkejte mi. Mohu vás jmenovat. Jistě. Znáám vaši nemoc. Bůh mi může právě zde ukázat vaši nemoc. Opravdu. Cítím to.

121 Proč se pokoušíš dělat v této záležitosti ze sebe pokrytce? Proč raději nejsi tím, čím skutečně jsi? Vězí v tom jediná věc, ty se bojíš. Neobviňuji tě. Ale stačí jediné slovo proti tomu, a nebude to nikdy prominuto. Chci, abys vzal na vědomí, že Písmo, to není žádný mysticismus, jak si to představují někteří kazatelé. To není žádná telepatie. Bůh buď milostiv tvé hříšné duši. Tobě není nutná kazatelna, tobě je zapotřebí oltář. Jistě. Dej to do pořádku s Bohem. Pamatuj, jedno slovo proti tomu nebude odpuštěno, ani v tomto věku, ani v tom budoucím.

Nyní se vymlouváš: „To nejsem já.“ Nechtěj, abych ti rovnou řekl, kdo jsi. Já vím, vid'. A tak poslyš, chci tě jenom varovat.

122 Pamatujte, Bůh zaslíbil, že se to stane. Amen. Všimněte si, jak řekl... pozorujte. Co to je? Bůh v lidském těle. A Bůh, před příchodem Syna člověka, se znovu ukáže v lidském těle. V jakém těle? Tvém těle, mém těle - Bůh sestupující z nebe, Bůh toužící po obecnství. Jak

mohou lidé... zdá se mi, že existuje tolik rozumové teologie, že opomíjíme postřehnout rozpoznání Ducha.

¹²³ Jistý chlapík se mi pokoušel vysvětlit, že jsou tři Bohové - Otec, Syn a Duch svatý. Otec to je úřad Otce. To nebyli tři bohové. Tři úřady toho stejného Boha - Otcovství, Synovství, Duch svatý - ten stejný Bůh v každém jednom z nich. Za tím účelem nepotřebuješ nicejský koncil.

¹²⁴ To je Bůh, ten stejný Bůh, vždy jeden Bůh. On byl Otcovstvím. Z toho důvodu Matouš říká: „Křtěte ve jméno Otce, Syna Ducha svatého.“ Nikoliv tří Bohů. Jeden Bůh, ve třech úřadech. Otec, Syn, Duch svatý. Tři atributy. Jistě.

¹²⁵ On byl v ohnivém sloupu. To byl Bůh, Jehova. Nikdo se Jej nemohl dotknout. Hřích mu byl naprosto vzdálen. A On se nemohl přiblížit k nim. A potom přišel a zastínil Pannu, stvořil krevní buňku v jejím lůnu. Narodilo se dítě, Ježíš - svaté tělo, ani pohan ani žid - vlastní Boží krev.

¹²⁶ A potom ten veliký Duch svatý sestoupil s nebe a Duch Boží v podobě holubice sestoupil a odpočinul na něm. „To je můj milovaný Syn (správně, podle správného překladu) v němž se mi zalíbilo přebývat.“

„Můj Otec přebývá ve mně.“

Zeptejte se kteréhokoliv tlumočníka Písma a shledáte, že to tak v hebrejštině není. Ano, přátelé. „V němž se mi zalíbilo přebývat.“

¹²⁷ Ježíš řekl: „Syn nemůže sám od sebe nic činit. To ne já konám skutky, nýbrž můj Otec. On přebývá ve mně.“ Emanuel. Ne nějaký další Bůh, jeden zde a jeden tam, to je pohanství. Jeden Bůh ve třech úřadech.

¹²⁸ Bůh, všemohoucí Otec, sestoupil a přebýval ve svém synu Ježíši Kristu. On dal svůj život a pokoušel se najít cestu zpět do obecnství se svým lidem, pokoušel se vrátit zpět. Nikdo nemohl zaplatit tu cenu, žádný z hříšníků. A Jeho vlastní Syn se stal hříchem pro nás, aby snal naše hříchy. A to umožní tomu stejnému Bohu - Otci sestoupit v podobě Ducha svatého, a přebývat v nás a působit skrze nás, jak to činil ve svém Synu, který byl stvořen. Amen. To je vaše pravda.

Vy, kteří říkáte, že „Bůh je jeden, jako můj palec je jeden“ jste na jedné straně cesty. On nemůže být svým vlastním otcem.

¹²⁹ Máme zde ty, kteří praví: „Jsou tři různí bohové.“ Dobrá,

jestliže jsou tři různí bohové - a Bůh Duch svatý a Bůh Otec jsou dvě různé osoby. Potom když panna počala z Ducha svatého, kdo byl jeho Otcem?

¹³⁰ V tom případě má jednoho Otce, Ducha svatého a Bůh je sám o sobě Duch. To je správné. Tedy v tom...

Ó, to není tajemné. Ano, jestliže člověk byl... jestliže jeho Otcem byli dva, pak byl zcela jistě nemanželským dítětem, řečeno duchovně. Vidíte. To by bylo ale celé zmatené. To by nedávalo smysl.

Je zde jediná možnost, že... lidé se to pokoušejí znázornit pomocí své hlavy, místo toho, aby svému srdci dovolili se přiblížit k Bohu. A Bůh jim tyto věci zjeví, pokud mu dovolí. Ano, přátelé.

¹³¹ On nemůže být svým vlastním otcem. Ježíš nemůže být jediným Ježíšem, jediným Bohem a tak dále. On byl stvořen Bohem, Otcem. Jistě. A Bůh Otec v něm přebývá, aby mohl použít jeho krev jakožto prostředek posvěcení, a posvěcuje svou církev, aby ten stejný Duch mohl přebývat v jeho církvi, a provádět skutky a znamení, a naplňovat Písmo, které zaslíbil pro poslední dny: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ (přerušeni na pásku)

¹³² ...To je to. Vyučující něčemu co někdo jiný... Co Ježíš řekl Petrovi? „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův. Nenaučil ses to v semináři. Nezjevilo ti to tělo a krev, ale můj Otec, kterýž jest v nebesích. Ten ti to zjevil. A na té skále vzdělám svou církev, a brány pekel jej nepřemohou.“

¹³³ Z toho důvodu mu dal klíče. On obdržel zjevení. To je zjevená pravda. Ty drobné věci, kvůli kterým svádějí boje, a kvůli kterým se rozdělují, jsou důkazem toho, že to není z Boha, jinak by se takto nerozdělovali. Proč se nesejdete spolu jakožto bratři a sestry. Nechtě moc Boží působí mezi vámi. On to vyřeší. Bůh je vychovatelem církve, Duch svatý. Jistě. Nemusíš tomu věnovat celý svůj život, a pokoušet se něco takového naučit. To nejlepší co tě může potkat, je, že jsi byl zachráněn a začal následovat Boha. A On ti zjeví to, co bude chtít, abys věděl.

¹³⁴ A zde byl všemohoucí Bůh učiněn tělem na památku, že... Ježíš řekl: „Ještě maličko a svět mne více neuzří; ale vy mne uzříte, neboť budu s vámi, ano ve vás, (ve vás) do skonání světa,“ celou cestu do konce světa - Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i navěky. On je zde. To je Kristus, který působí v tobě, ve mně, ve všech ostatních, pokoušející se spojit a dosvědčit své Slovo, a naplnit ho.

135 Proč Ježíš uzdravoval nemocné? Matouš 12, Matouš 8, tuším, že tam. On řekl: „... aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka.“ Slovo Boží se musí naplnit. To je ta hodina. Oni tomu říkají telepatie. Tak tomu říkali i tehdy, ďábel. On řekl, že to nemůže být odpuštěno, nazvat takto Ducha Božího, který takové věci působil. Chci, abyste to zvážili dříve, než učiníte svá rozhodnutí.

136 Zde je nová služba, kterou Bůh dosvědčil, a víme, že to je Boží pravda. Ale tak nebo onak to nepůsobí zde v Americe. To funguje v jiných místech. Nu... ve větší míře, než to co máme zde. Ale pohledte, my jsme prohřešili (hříchem promarnili) náš den milosti. Nic nám už nezůstalo. Předpověděl jsem to už v roce 1956 a od té doby to tak vypadá - nadále klesá, vidte. Ale Bůh vytáhne tuto vyvolenou církev. On je zavázán to učinit. On to řekl.

137 Hledte na toho anděla obráceného zády - jak praví Sáře, co bylo v její mysli. Jestli to není Slovo Boží, pak tomu nerozumím. Bible praví k Židům 4, že Slovo Boží je ostřejší nad meč na obě strany ostrý, a rozeznává myšlení a mínění srdce, rozumu. To souhlasí... Ono rozeznává.

138 To je Slovo Boží. „A Slovo Boží je ve vás, jestliže dovolíte Slovu... neboť On je Slovem. Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo... A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi.“ Vidíte to?

139 Potom to stejné Slovo, Kristus, zaslíbení, Duch svatý, kterého nazýváte třetí osobou trojice. To je hezké. To je to, co to je. Kristus, Duch svatý, ve vás. On byl jednou v ohnivém sloupu, a potom přišel, a tělem učiněn jest. Nyní On sestoupil do vašeho těla. Co On vlastně dělá? On se snižuje, pokouší se přiblížit více ke svým lidem, aby byl milován a uctíván.

140 A my v Laodicejském věku jsme jej vypudili ven. On klepe, a chce se dostat zpět. „Kterékoli miluji kárám a tresci. Čiň pokání!“, praví. A *zde* jsme my. To je Bůh. To je Bůh, náš Otec ve formě Ducha svatého, který se pokouší dostat zpět do našich životů, a ovládat nás. On musí mít a vzdělat církev, jak jsem řekl včera večer, na kterou sestoupí vrcholový kámen. On na to musí dokonale zapadnout. A církev musí přijít k dokonalosti.

Říkáte: „Dokonalost?“ To řekl On. „Budte tedy dokonalí, jako Otec váš v nebesích dokonalý jest.“ Bůh. Udělejme si o tom představu. Řekněme si takový příklad. Všimněte si.

141 Jak jsem již dnes ráno řekl, jestliže vinná réva má v sobě život vína, potom zplodí hrozny. Nu, ten ohnivý sloup, který provázel izraelské děti pouští, všichni víme, že to byl Bůh. Víme, že to byl Bůh. Bůh řekl Abra... řekl Mojžíši: „Jsem, kterýž jsem. Viděl jsem trápení lidu mého, a křik jejich pro přísnost jeho úředníků. A sestoupil jsem nyní, abych je vysvobodil.“

142 To byl ohnivý sloup v keři. Věříte tomu? Anděl smlouvy. Dobrá, to sestoupilo na horu Sinaj a napsalo přikázání. A i kdyby se zvíře dotklo hory, muselo být usmrceno. Co to znamenalo? Tam nebyla žádná oběť za hřích, žádné zvíře.

143 Podívejte se, když Starý zákon... když byla obětována oběť za hřích, vzali malého beránka, vložili na něj své ruce, vyznali se ze svých hříchů, a rozřízli mu hrdlo. A když to malé zvířátko umíralo, trhalo sebou a bečelo, ano, krev potřísnila obětujícího, a on mohl ucítit smrt, když život ucházel z toho zvířátka, poté, co se natáhlo a zemřelo. A on si uvědomoval, že to zvířátko umírá na jeho místě.

144 Ale Bible praví, že on odcházel s tou stejnou žádostivostí, kterou měl, když přicházel, neboť, vidíte, když praskla krevní buňka, duch zvířete se nemohl vrátit a splynout s lidským duchem. Zvíře nemá duši, a tak se to nemohlo vrátit. A proto on odcházel se stejným svědomím.

145 Ale, když člověk, ve víře, přichází a vkládá své ruce na hlavu Ježíše Krista, a cítí jeho utrpení za své hříchy... a když krevní buňka praskla tam na Golgotě, pak se nevrací jen pouhý lidský život, z toho se vrací život Boží, a činí tebe synem a dcerou Boží.

146 Pozoruj, co se stalo, když ohnivý sloup byl učiněn tělem, a přebýval mezi námi. Jak jsme Jej tehdy našli v noci, a vlastně On nás. Jak jej oni poznali podle rozpoznání myšlenek jejich srdcí. Oni si uvědomili, že to byl ten prorok, o kterém řekl Mojžíš. On si to nárokoval, oni to věděli. Tak to bylo s Ním.

147 Nu, On se k tomu znovu obrátil zády. Věděli jste to?

„Ó, nikoliv, bratře Branhame.“

Ó, ano, On to rovněž učinil. On řekl... když byl zde na zemi, On řekl: „Vyšel jsem od Boha a jdu k Bohu.“ Souhlasí to? A potom když byl mrtev, pohřben, vstal, vstoupil na výsost, Saul z Tarsu jednou cestoval do Damašku, aby uvěznil lidi, kteří byli ctiteli. A tu najednou jej obklíčilo veliké světlo, a on padl k zemi. A to veliké světlo bylo tak

jasné, že vypálilo Saulovi oči. Na nějakou dobu byl slepý.

A On řekl: „Sauli, Sauli, proč se mi protivíš?“

On řekl: „Kdo jsi, Pane?“

On řekl: „Já jsem Ježíš.“ On se vrátil znovu do podoby ohnivého sloupu. A my jsme pořídili jeho snímek, přímo s námi, letniční církvi. Haleluja!

148 Nu, je to ten stejný Duch. Je to ten stejný ohnivý sloup? George J. Lacy - vedoucí oddělení FBI pro identifikaci dokumentů - zde máme napsaný jeho posudek. Řekl: „Světlo osvítilo film.“ Řekl: „To nemůže být psychologická záležitost, neboť mechanické oko fotoaparátu nezachytí psychologii.“ To osvítilo film.

149 Další udělali na jiném místě, udělali jej ve Švýcarsku, a v Německu. Chtěli se přesvědčit, jestli to zachytí na svých snímcích. Přišel veliký německý kameraman, zatímco já jsem stál *takto*. Řekl jsem: „Jistě, jestliže Bůh dovolí.“ Vystoupil jsem, *takto*, a promlouval jsem a řekl jsem: „Nyní to přichází.“

150 A ten Němec... stál a jen chrlil záběry, fotografoval. A když to zpracovali, ukázalo to Ducha svatého, jenž sestupuje, a ukazuje na jistého muže s obráceným límcem.

151 A řekl jsem mu skrze Ducha: „Stojíš zde jakožto farář, ale nejsi farář. Nejsi dokonce Němec.“ Řekl jsem: „Jsi Ital. Jsi vůdce dvaceti dvou tisíc komunistů. Vyrukoval jsi se svou partou, a postavil jsi malý sirotčinec v horách. Snídani jsi nejedl kvůli žaludečním potížím. To je ,Tak praví Pán.‘“ Řekl jsem: „Jdi a posnídej. Ježíš Kristus tě uzdravuje.“

152 On se posadil, a začal hltavě jíst, a plakal. A oni udělali fotografii Ducha svatého sestupujícího dolů - když sestupoval, když udílel pomazání, a když odcházel - tam se ukázal na denním světle. Co to bylo? Žádná psychologie. Jsi dalek od Boha, můj bratře. To není psychologie. Fotoaparát o tom ví více než ty.

153 Nu, je to Duch svatý? Dobrá, jestliže to koná skutky Ježíše Krista, pak je to tentýž Duch, který byl na Něm. Můžete tedy být bezpečně ujištěni, že vy, kteří věříte v Boha, a věříte, že máte Ducha svatého, že to je ten stejný Duch svatý, neboť koná tytéž skutky, které konal, když byl na skutečném Božím Synu. Když to sestoupí na syny a dcery podle adopce, pak bude konat ty samé věci.

154 Kdybych vám řekl, že mám ducha Johna Dillingera, pak byste

ode mne očekávali, že budu mít dvě veliké pušky, pokud bych měl jeho ducha. Kdybych měl ducha umělce, mohli byste ode mě očekávat, že budu malovat obrazy vln, že zachytím ty nádherné vlny, a namaluji je. Pokud bych měl ducha umělce, pak bych to byl schopen učinit. Kdybych měl ducha mechanika, mohl bych naslouchat zvuku vašeho auta, a říci co se v něm pokazilo. Ale když vám říkám, že mám Ducha Kristova, budu konat skutky Kristovy. Pokud mi nevěříte, věřte skutkům, věřte, že Bůh mne poslal.

¹⁵⁵ Neboť jsem se nespojil s nějakou organizací, a tak dále, kvůli tomu nejste povinni věřit. Věřte samotným skutkům, a buďte spaseni. Ano, tak. Víím, že to je tvrdé. Nevím, proč to říkám. Ale někde to musí být řečeno. To musí být pravda. Musí to být oznámeno.

¹⁵⁶ V den soudný se tam s vámi setkám, u Pána Ježíše. On nadále bude dosvědčovat, že to je pravdivé, neboť se to zakládá na Bibli, a „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nikdy...“ Amen. Vraťte se k Bohu. To je volání. Vraťte se zpět k Bohu.

¹⁵⁷ Abraham jej nazýval Elohim. Ač se obrátil zády - ukázal co Bůh činil tehdy, neboť Abraham poznal, že to je Bůh v lidském těle, přebývajícím s ním, rozmlouvajícím s ním.

Ježíš řekl... jinými slovy, On řekl: „Viš, co učinil anděl Páně v Sodomě?“

Pohledte, co ti sodomští dělali. Oni kupovali a stavěli - ó, aj! Stavitelé byli v celé zemi, stavěli. Už jste někdy viděli takový čas? Z toho důvodu, si doma už nemohu ani jít zalovit na králíka. Všude tam kde byly zemědělské usedlosti, se stavějí domy. Nevím, co budeme jednou jíst. Stavějí, stavějí. Přesně to, co předpověděl Ježíš. Řekl to? Oni se ženili, vdávali, jako za dnů Noe. Pohledte co je v Reno, Nevadas, pohledte co tam se děje. Bylo by lepší, kdyby v této zemi... raději o tom pomlčím. V pořádku.

¹⁵⁸ Ale každopádně by bylo lepší mít tři, nebo čtyři manželky... raději bych se postavil před Bohem maje při sobě tři zasnoubené ženy, nebo pět zasnoubených žen, než abych se tam postavil s jednou manželkou, a pobíhal za ženou jiného muže. Ano, přátelé. Měl bych větší šanci před Bohem. Hříšníka nelze přinutit ke konání křesťanských povinností. Oni toho nejsou schopni, dokud se neznovuzrodí.

¹⁵⁹ Tak je to. Jsme vzdáleni na hony tomu, abychom mohli být uznáni za křesťanský národ. Jak bychom potom mohli na každém rohu

otevřít podlounou palírnu, a provozovat ty věci, tak jak to vidíme, a k tomu se považovat za křesťany? To není více křesťanské, stejně tak jako prase nic neví o dámském sedle (přísluví). Tohle nemůžete nazývat křesťanstvím. Nejsme křesťanským národem. Nikoliv, přátelé. Jsou sice křesťané v tomto národě, ale ten národ není křesťanský. Děkuji Bohu za zdejší křesťany. „Ne všichni, kteří mi říkají ‚Pane, Pane,‘ vejdou, nýbrž ti, kteří činí vůli Otce, kterýž jest v nebesích. Ti budou uvedeni dovnitř.“

¹⁶⁰ Co nám prospěje polovičatost? Co nám prospěje vlažná církev? Buď budete rozpálení do červena, nebo studení. Nenárokuje si letnic, dokud letnicemi nežijete. Nevyskakujte výš, než žijete. Jistě. Je to hanba. Způsobuje to zneuctění těch ostatních. Ty podlouné palírny nejsou tou největší překážkou nevěřícím. To jsou právě lidé, kteří o sobě tvrdí, že něco mají, zatímco jednají jako tento svět. Oni jsou kamenem urážky. Církev by měla být zapálená ohněm pro Boha.

¹⁶¹ A točí se kolem toho, a nazývají samotného Ducha svatého, který přichází... říkají, že to je mystické, že to je telepatie, takové blíže neurčité, neboť nepatří k jejich organizaci. Styďte se. Bůh buď milostiv vašim hříšným duším. Budete tomu čelit v soudný den, a snad i dříve než přijдете na soudný den (to souhlasí), neboť Bůh to zaslíbil. Ó, přátelé, žijeme v hrozné době. Ó, svět klesá, národ umírá.

Národy se hroutí, Izrael se budí, jak proroci mluvili nám.

Dny pohanů sečteny, strachem obtíženy; Vraťte se, vyhnaní v svůj kraj.

Vykoupení den blíží se, srdce chvějí všech se lidí; Buďte plní Ducha, mějte lampy čisté, hled' vzhůru, ten den blíží se.

¹⁶² Ó, jaký je to den, ve kterém žijeme? Co kdyby Pavel žil v tomto dnu? Co kdyby sv. Petr žil v tomto dnu? Kdyby spatřili letnice v takovém stavu, zalomcovali by vámi. Opravdu, neboť měli v sobě Ducha svatého. Jistě.

¹⁶³ Všimněte si nyní, chci vám ukázat, co Bůh zaslíbil vítězům, co Bůh učinil pro vítěze. Zbývá mi pouhých patnáct minut, abychom ukončili včas. Pohledme na to, co Bůh učinil tehdy, když jej Abraham poznal. Řekl: „Ano, to je Bůh.“ Oslovil jej „Elohim, můj Pane.“ Nikoliv „pánové“; „Můj Pane.“

„Můj Pane,“ řekl. Velikým písmenem P-A-N-E.

¹⁶⁴ Všimněte si, jak jej nazval. A když jej poznal, a uvědomil si, oč se jedná, požádal o milost pro tak mnohé lidi, tak mnohé lidi. A konečně se dostal z čísla padesát na deset. A i ty nebylo možno v Sodomě najít, jinak by to město ušetřil. Ale v celé té církvi nenašel ani tolik. Nemohl najít těch pět, nebo deset, upřímných lidí.

Byli pouze tři. Vlastně čtyři, ale jeden z nich se otočil dozadu, jeho manželka. Nemohla opustit své Hollywoodské věci a své krásné místo, víte. A změnila se v solný sloup.

¹⁶⁵ Nehledte dozadu. „Kdož vztáhne ruku k pluhu, a ohlíží se nazpět, není způsobilý k orbě.“ A to se stalo v této církvi, bratři. Vztáhli jste ruce k pluhu a nazvali se letničnickými, naplnění Duchem svatým. A zastavili jste se, a začali ohlížet do světa, jednat jako tento svět, leštit jako svět, a všechny ty ostatní nesmysly, a máte světské věci, a zůstáváte doma a koukáte na pořady v televizi, místo abyste se zúčastnili modlitební bohoslužby, kde by hříšníci přicházeli k oltáři. Oni nevytáhnou nikoho, aby jej přiměli přijít. Není žádný zájem.

¹⁶⁶ Dovolte mi říci malé varování. Ezechiel v 9. kapitole, jak stojí v Bibli, bylo řečeno tomu, který znamenal, Duchu svatému: „Jdi prostředkem města a znamenaj znamením ty, kteří vzdychají a naříkají nad ohavnostmi, které se dějí uprostřed města.“ Kolik z vás to už četlo? Jistě. Neznamenejte nikoho, krom nich. Spočítejte na svých prstech a pozdvihněte je ke mně. Kolik z vás zde přítomných v této budově může spočítat, že vzdychá a naříká nad ohavnostmi spáchanými v tomto městě? Nevidím ani prst. „Vytiskni pečeť na ty, kteří vzdychají a naříkají nad ohavnostmi dějícími se uprostřed města.“ Mnozí se děsí při pomyslení, že by měli proti tomu kázat. Mnozí se toho děsí.

¹⁶⁷ Bože, dej nám muže, kteří budou mít páteř a ne chrupavku. Ano, přátelé. Dej nám dalšího Jana Křtitele. Pošli jej, pomaz jej Duchem svatým, aby neuhýbal před žádnou ránou, nýbrž stál ve Slovu. A bude-li stát ve Slovu, nebojte se. Bůh si své Slovo zastane.

¹⁶⁸ Přicházel jsem do mnohých svízelných situací, kde ďáblí a všechno ostatní se stavělo na odpor. Byl jsem svědkem toho, jak byli raněni slepotou, sráženi k zemi, a tak dále. Nebojte se. Stůjte ve Slovu a, pozorujte, co učiní Bůh. Budte si jen jistí tím, že stojíte v Bohu. Stůjte v tomto Slovu, a pozorujte, co se stane.

¹⁶⁹ Když sedící zde bratr Arganbright, řekne vám tu historku, která

mi přišla na mysl. Patnáct kouzelníků stálo na jedné straně, a patnáct na druhé, vzývají bouřku, aby odnesla náš stan ve Švýcarsku... nebo, tuším, že v Německu, chtěli ten stan vyhodit do vzduchu. Řekli nám, že se to chystají provést, a seděli tam a řezali tato pírká, a začali manévrovat: „Otec, Syn, Duch svatý, Otec, Syn a Duch svatý,“ opakovali tři vznešená slova. V pořádku. A pak přišla ta bouřka.

170 Bratr Arganbright vám to může dosvědčit. Ve stanu bylo na deset tisíc lidí, a oni znervózneli. Řekl jsem. „Modli se, bratře Arganbrighte.“ Řekl jsem: „Bratře Lowstere, nepřekládej to.“ Řekl jsem. „Nebeský Otče, přistál jsem tu letadlem ve jménu Ježíše Krista, neboť Ty jsi mne sem poslal. Ty jsi zaslíbil, že se o mne postaráš. Co mohu v takové situaci podniknout? Kárám tuto bouřku, ve jménu Ježíše Krista.“

171 Během pouhé vteřiny, se bouřka nad stanem rozdělila a vzdálila. Hrom se ozýval zpovzdálí, a tisíce lidí běželo k oltáři a hledalo spásu. A kouzelníci byli poraženi.

172 Tento muž, který seděl v tom shromáždění, a chtěl zařikáním docílit, abych štěkal jako pes a ukázal tam... on nevěděl... seděl tam, a já cítil toho odporného ducha. Pomyslel jsem si: „Nechci ho oslovit, neboť on je někomu přítelem.“

173 Ježíš řekl: „Dovolte jim růst spolu. Když vytahujete koukol, vytáhnete s ním pšenici.“ A já pokračoval, a on rovněž. Za chvíli, Duch svatý začal ke mně promlouvat.

174 Obrátil jsem se. Řekl jsem: „Ty svůdče! Proč jsi přišel do toho shromáždění, do služeb Božích, a pokoušíš se někoho svést?“ A on se rozhlížel, jako kdybych mluvil k... řekl jsem: „Mluvím k tobě.“ Oslovil jsem jej jménem. Řekl jsem: „Jelikož ses toho dopustil proti Duchu Božímu, někdo tě odsud vynese.“ A on je doposud ochrnut.

Napsal dopis, a řekl: „Co mám dělat?“

Řekl jsem: „Čiň pokání.“

On řekl: „Přijď, a sejmi to ze mne.“

Řekl jsem: „Neměl jsem nic společného s tím, že to na tebe přišlo. Zavínil sis to sám.“

175 Bible praví: „Lépe by mu bylo, aby byl na jeho hrdlo zavěšen žernov a pohřížen byl do hlubokosti mořské, než pohoršit jednoho z těch pomazaných Božích.“ Jistě. Ztratili jsme bázeň Boží, a úctu ke

křesťanům. Ó, jak bychom se měli vrátit zpět k Bohu.

¹⁷⁶ Sledujte, co Bůh zde ukázal Abrahamovi na základě toho, že věřil Slovu. Podívejte, co následovalo. Co potkalo Sáru? Víte co učinil Sáře a Abrahamovi? Tím chce znázornit, co se chystá učinit celému Sárinu a Abrahamovu semenu, co má v úmyslu udělat. Víte co učinil? Pozorujte, co oni ihned potom podnikli. Vyrazili na dalekou pouť, z místa, na kterém tábořili poblíž Sodomy, na cestu do Geraru v zemi Filistinské - asi tři sta mil. To je opravdu dlouhá pouť, pro starého stoletého muže a malou starou babičku, s velkým šálem na ramenou, kráčející *takto* - tři sta mil.

¹⁷⁷ Vskutku, tak to nebylo. On je proměnil v mladého muže a mladou ženu. Mohu vám to dokázat. To On učinil. A to je zaslíbení pro všechno jeho símě, které se chopí jeho Slova a bude se ho *takto* držet. On změnil Sáru na mladou ženu, a tak mohli mít to dítě.

¹⁷⁸ Rád bych zde něco poznamenal. Vy, kteří posloucháte svého lékaře. Jsem váš bratr. Hleďte. Kdyby byla tak stará, on by musel posilnit její srdce, jinak by nesnesla porodní bolesti, devadesátiletá žena. Jistě. On by musel záplatovat její srdce. Její mléčné žlázy na prsou byly vyschlé. Nebylo v nich... ženy v této době nekouřily, a tak chovaly své děti na svých prsou, vidíte, a nedávali jim kravské mléko. Musely je krmit svými prsy, ale tyto prsy zatím vyschly. Jen pohleďte, jaký to byl stav! Musel by ji záplatovat. Bůh nezáplatuje. On obnovuje.

¹⁷⁹ Mohu si představit Sáru přeměněnou na hezkou asi pětadvacetiletou ženu. Mohu si představit Abrahama, jako asi pětadvacet, třicetiletého muže. Mohu si představit Sáru, která říká... jednou ráno se probudili, a ona říká: „Miláčku, víš co, ten hrb na tvých zádech zmizel.“

Mohu si představit, jak on říká: „Miláčku, vrátily se ti ty hezké hnědé oči, jaké jsi kdysi měla, a barva se vrací do tvých vlasů.“ Ó, aj. Ano.

Řeknete: „Nu, bratře Branhamo, počkej na okamžik. Okamžik, prosím...“, vidíte.

¹⁸⁰ Bible, to je milostný příběh věřícího. Když vyjždím do zámoří, paní Branhamová mi píše dopisy, a praví: „Drahý Billy, dnes večer tak sedím. Dala jsem děti do lůžka. Právě jsem se za tebe modlila. Víím, že tě Bůh žehná,“ vidíš. To je co ona říká, ale já čtu mezi řádky. Miluji ji, víte. Víím, o čem mluví. Ona mi to stejně všechno nenapiše, ale já to stejně uhádnou, podle toho jak to píše.

181 Dobrá, to je tedy váš způsob čtení Bible - mezi řádky. Bůh má... z toho důvodu to On ukryl před moudrými a opatrnými, těmi, kteří praví „my máme titul PhDr., D. D.“ Víte co znamená D. D.? (jako doktor teologie, božství) To je mrtvý pes (anglicky: dead dog). A proto vám pravím, bratři, tohle nám dnes není zapotřebí.

182 Nám není zapotřebí nějaká teologie, nýbrž nám je zapotřebí „kolenologie“. Dobrá, jestliže to Bible nazývá němými psy, pak to bude skutečně tak špatné. Nazývá to němými psy, D. D. Všimněte si nyní. On se nacházel uprostřed všeho toho. „Mám to, mám tamto.“ Nu, to je v pořádku. Ale já chci mít Ježíše.

183 Oni zpozorovali, že Petr a Jan byli negramotní a nevzdělaní, ale museli zpozorovat rovněž to, že byli s Ježíšem. Nikdo z nich se neuměl podepsat, a tak dále, ale věděli, že byli s Ježíšem. A to musíme mít rovněž my: Poznali, že byli s Ježíšem.

184 Nu, když čtete Bibli, On to ukryl před očima moudrých a opatrných a zjevil to nemluvnátkům, které se chtějí učit. A tak když to zde čtete, pozorujte, co se stalo, aby vám bylo ukázáno, co On učinil.

185 Za prvé... nyní budete namítat: „Ó, bratře Branhame, to bylo pouze pro...“ nu, Bible praví, že oni byli ve vysokém stáří. Jistě. V pokročilém stáří. Tak vskutku. Nyní, můj striktní bratře, nerad bych tě příliš uštípnul, ale rád bych prohlásil, že jsem schopen trochu uštípnout Slovem, vid'. Nechci tě urazit, ale chci, abys pozoroval, co se stalo.

186 On se tedy ubírá do Geraru, a když tam přijíždí... chci to znázornit z tvého pohledu: Zde přichází malá babička, téměř stoletá, v malém biretu, malém šátku, víte a poskakuje. A víte, Abimelech, tam v Gerar, on byl králem, a hledal manželku. A všechny ty krásné Filistinské ženy... ale když spatřil tuto starou babičku, řekl si: „To je ta, na kterou jsem čekal.“ Ó!

187 Abraham řekl: „Prokážeš mi jistou laskavost. Řekni, že jsi moje sestra“, neboť ona vskutku byla sestrou. „Řekni, že jsi moje sestra“, neboť víte, v oněch dnech...

188 Právě tu bych mohl udělat vsuvku. Jestliže si kazatel bude někdy přát kázat na toto téma, může tímto tématem projít skrze celou Bibli. Pamatujte, muži měli tehdy tolik žen, kolik si mohli dovolit, ale žádná žena nemohla mít dva živé muže současně. David měl pět set žen, ale žádná z nich neměla druhého muže. Raději se zde zastavím, vidíte. V pořádku. Kdyby jen lidé znali tuto pravdu, pak by to roztrhlo

tyto církve vedví. Jistě. Nu, všimněte si, co by se stalo, kdyby Bůh mohl zjevit některé věci Ducha. Nu, všimněte si.

¹⁸⁹ Nu, on řekl: „Oni mne nyní usmrtí, a tebe nechají naživu,“ neboť dokud byl s ní ženat on... Řekl: „Řekni, že jsi moje sestra, a budu se mít dobře.“

¹⁹⁰ A tak Abraham jde s malou Sárrou, malou babičkou, vidíte, jdou dál. A Abimelech řekl: „Ó. To je kráska. To je taková, kterou bych chtěl. Babička.“ Ne, to zní bláhově, že ano? Vidíte. To nebylo tak. To byla nádherná žena. Jistě. Ona znovu omládlá.

Ó, nestarej se, maminko. Přichází takový den. Vyhlížeješ tatínka. Jen bud' semenem Abrahamovým. Měj tuto víru. To je zapotřebí. My, kteří jsme mrtví v Kristu, jsme semenem Abrahamovým. Ale musíš být mrtvý v Kristu, a oblečen v Kristu. Duch svatý musí být v tobě, to je pak semeno Abrahamovo. A On tě znovu vzbudí. Stáří nic neznamená.

¹⁹¹ Nedávno jsem se zeptal jistého vědce: „Prosím vás, řekněte mi něco. Pokaždé kdy jím...? Jsem učiněn z prachu země. A pokaždé když jím, obnovuji svůj život?“

On řekl: „ To souhlasí. To formuje cévy a krev. Z toho pokrmu dostáváš novou krev,“ a řekl: „To vypůsobí nový život.“

¹⁹² Řekl jsem: „Víte co, když mi bylo šestnáct, jedl jsem totéž co jím nyní.“ A řekl jsem: „A tehdy když jsem jedl, stával jsem se větší a silnější. A nyní bez ohledu na to kolik jím, se stávám starší a slabší. Jestliže obnovuji svůj život, co se to děje? Řekněte mi.“

¹⁹³ Kdybych zde měl džbánec vody a skleničku. A začal bych nalévat vodu z toho velikého džbánu do této skleničky, a ona se začala naplňovat. A byla plná do polovice. A začal jsem lít rychleji, a z ní začalo ubývat. Dokažte mi to vědecky. To není možné dokázat.

Je to možné učinit na základě Bible. To je rozhodnutí. Tak je to. Bůh rozhodl, když viděl tebe a ženušku ve vhodném věku, když jste byli mladí, ženatí a šťastní. Vzpomínáš si na to, tatínku?

Předtím než přišly děti, ta první věc. Ona byla nejhezčí ženou, kterou jsi spatřil. Ó, aj. Myslel sis, že ona je nádherná, a ona obdivovala tebe, když ses zastavil, s těmi rovnými zády.

A za nějakou dobu ses podíval a řekl: „Ženuško, pod tvýma hezkýma očima se usadily vrásky.“

„Ano, tatičku. Vloudilo se sem rovněž něco šedivého, zde na temenu

hlavy.“

Co se to děje? Vidíte, usadila se zde smrt. Jednou tě zažene do úzkých. Ale poslyšte, ve zmrtvýchvstání nebude žádné věci, která by nějakým způsobem znázorňovala smrt. Budeme novým... Haleluja!

¹⁹⁴ Na temenu hlavy mi už zůstalo, jen čtyři nebo pět vlasů, a před několika dny, nebo před nedávnem jsem je česal, a manželka mi řekla: „Víš co, Billy? Jsi už téměř úplně plešatý, miláčku.“

„Ale,“ řekl jsem, „neztratil jsem ještě ani jediný vlas.“

Ona řekla: „Řekni mi, prosím, kde jsou.“

Řekl jsem: „Jen chvíli počkej, miláčku, Pojd' sem.“ Řekl jsem: „Řekni, kde se nacházely předtím, než jsem je dostal. Musely se přece odněkud vzít. Řekni mi, kde byly, než jsem je dostal, a já ti řeknu, kde jsou nyní; očekávají na mne, až si pro ně znovu přijdu.“ Haleluja!

¹⁹⁵ Můj Bůh je Bohem Abrahamovým. Amen. Každý vlas vaší hlavy je sečten. Každá vráska zmizne. Stáří pomine. Ó, sláva Bohu! A budeme na věky novým stvořením v květu mladosti a štěstí. Amen. To je náš Bůh.

Ó, proměním se v pouhou hrstku prachu, ale On mne jednou zavolá. On udělá: „Fí! Pojd' sem, Billy.“

Řeknu: „Zde jsem, Pane. Zde jsem, Otče.“ Ano, přátelé.

On neřekne: „Nu, pane Charlesi a Ello Branhamovi, zplodte znovu Williama, neboť on byl jedním z mých služebníků.“ Ne, ne. On jen promluví, a já mu odpovím. Amen. Haleluja! Haleluja znamená „Sláva Bohu.“ A myslím si, že On je hoden slávy.

¹⁹⁶ Nedávno mi kdosi řekl, jistá žena, která patří k jisté denominační církvi, ona řekla: „Bratře Branhame, shledala jsem kdysi jednu špatnou věc ve tvé službě.“

A já řekl: „Oč se jedná?“

Ona řekla: „Vychloubáš se příliš Ježíšem.“

Řekl jsem: „Co?“

Ona řekla: „Vychloubáš se příliš. Činíš jej božským.“

Řekl jsem: „On byl božský.“

A ona řekla: „On byl pouze prorokem.“

Řekl jsem: „On byl více než pouhým prorokem. On byl Bohem proroků.“ To souhlasí.

„Ó,“ řekla. Víte, o kterém náboženství mluvím. Nechci se dotknout vašich citů. (Byla to žena z křesťanské vědy.) Mnozí z nich přicházejí do shromáždění, aby byli uzdraveni. To souhlasí. Ona tedy řekla: „Ano, on byl dobrým člověkem. Věřím, že byl prorokem.“

Řekl jsem: „On byl buď Bohem, nebo největším svědcem na světě.“ On byl samotným Bohem.

Ona řekla: „Mohu ti to dokázat pomocí tvé vlastní Bible (vždyť jsi přece řekl, že jsi fundamentalista), dokážu ti to pomocí tvé Bible, že byl pouhým člověkem.“

Řekl jsem: „Tak mi to dokaž.“

A řekla: „Svatý Jan v 11. kapitole. Když Ježíš přišel k Lazarovu hrobu, Bible praví, že ‚plakal.‘ To je důkazem jeho lidství, stejně jako tvého.“

Řekl jsem: „Je to tvůj výrok Písma?“

Ona řekla: „Ano.“

Řekl jsem: „To je bídnejší, než vývar ze stínu kuřete, které vyhladovělo k smrti.“ Řekl jsem: „To nemůže obstát.“

Ona řekla: „Co tím chceš říci?“

197 Řekl jsem: „On plakal jako člověk, to je pravda, šel k hrobu. Ale když se tam postavil... se svými shrbenými rameny, když se narovnal a řekl: ‚Lazare, pojď ven,‘ a muž, který byl čtyři dny mrtev, se postavil na nohy a ožil, k tomu bylo zapotřebí více, než pouhého člověka.“ Ano, přátelé. Bůh!

198 „Já jsem vzkříšení a život,“ praví Bůh. Nikoliv nějaký člověk nebo prorok, nýbrž Bůh, kterým On byl. „Já jsem vzkříšení a život,“ praví Bůh. „Kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude. A kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“

A ona řekla: „Ano, Pane, věřím.“ To je ono. Něco se musí stát. Nikoliv člověk, Bůh.

199 Sledujme tedy Abrahama. Tak Sára... Abimelech řekl: „Vidíte, to je krásná hebrejská žena.“ Řekl: „Je to tvůj manžel?“

„Ne, to je můj bratr.“

On řekl: „Tak je to. To je moje sestra. - ona byla jeho nevlastní

sestrou.“

²⁰⁰ A tak on řekl: „Dobrá, vezmu si ji do paláce, a bude mou ženou. A tobě dám mnoho dárků...“ vidíte. V pořádku. A tak ji tam odvedl.

²⁰¹ Dokážete si představit muže, který je schopen udělat takovou věc? On zde selhal. Proč to udělal? Proč udělal kompromis? Nalezl se mimo zaslíbení. Šel do Geraru.

²⁰² A proto vy, ženy, si stříháte vlasy a líčíte se, a vy chlapi, kouříte cigarety, a neslušně se chováte. Vzdálili jste se od vašeho zaslíbení; a nadále zůstáváte Diakony a členy, a tak dále, jako tito baptisté, presbyteriáni, metodisté, letničnické, a tak dále. Dostali jsme se ven ze zaslíbení. Tak to je. Dábel vás zamotá. Stůjte tam, kam patříte, promodlete se. Přesně tak. I když dábel vám našeptává, poslouchajte Ježíše.

Nu, on tam seděl jakožto malý plížící se zbabělec, sedící... Bože, promiň mi, že takto mluvím o Tvém proroku, ale chci se tím dostat k jádru věci. Pozorujte tedy.

Přišel tam starý Abimelech. A mohu si představit, jak se tehdy večer vykoupal, a oblékl pyžamo, odříkal své modlitby, srazil paty, *takto*: „Ó, konečně jsem našel tu, kterou jsem chtěl. Hm!“, a lehl si do lůžka. Řekl: „Zítřka se ožením s tou hezkou židovskou ženou.“ Okrášlili ji celou náušnicemi a vším možným, víte. „Ó, jak nádherně nyní vypadá. Zítřka ji oddáme.“

²⁰³ A zatím co ležel na lůžku, Pán řekl: „Jsi jako mrtvola.“ Ten dobrý bratr svatosti, ale On řekl: „Jsi jako mrtvola.“ Řekl: „Tato žena je manželkou jiného muže.“

„Nu,“ řekl, „Pane, ty znáš poctivost mého srdce. Copak mi neřekla, že je...?“

„Ano, vím.“

„Copak mi on neřekl?“

„Ano, vím. Z toho důvodu jsem tě uchránil, abys nezhřešil proti mně. Nu, její manžel, to je můj prorok.“ Amen.

²⁰⁴ Jestliže chcete být svědky milosti, pohledte na tuto scénu, když zalhal o své manželce. Ale: „Její muž je mým prorokem.“

²⁰⁵ „Nevyslyším tvé modlitby, ale vezmi a přiveď ji zpět, a necht' on se za tebe pomodlí. Potom tě uzdravím.“ Ó, haleluja! Ó, bratře, vidíš

to? Semeno Abrahamovo je zakotveno v Ježíši. „Její manžel je mým prorokem.“ Tak je to. „Vrať mu jeho ženu, a dej mu dar, a nechť se za tebe modlí,“ neboť On uzavřel každé lůno. Jistě. Ten národ by vymřel a zmizel. Ale On byl ochoten...

Byl to dobrý muž. Vzal tuto ženu a vrátil, ona byla vrácena. A Bůh jej požehnal, a rovněž požehnal Abrahama.

A potom se vracel do své domoviny, právě na to místo, kde se s ním setkal anděl a ukázal mu to znamení, kdy se obrátil zády. Ten stejný Bůh žije dnes večer. Nemám už čas ukázat to druhé. Učiním to zítra během nedělní školy, to je poslední krátká poznámka. Mám ještě 21, 20... poslední část 20. a 21. kapitoly, spolu s některými místy Písma, která bych chtěl použít. Nu, učiním to zítra v nedělní škole, jak jej bere nahoru a stává se Jehovou-Jireh.

206 Ó, bratře, anděl Páně je zde dnes večer přítomen. On je Jehova - Bůh ve tvém těle; on je Jehova - Bůh v mém těle. Ten stejný Bůh, který nikdy neumírá. On je stejně tak skutečný. Problém vězí v tom, že lidé si Jej neuvědomují. Oni... a když přichází, oni praví: „Dobrá, dobře, tuším. To je v pořádku. Tuším, že to je v pořádku.“ Ó, bratře, jestliže každé Slovo Bible není pravdivé, pak není Božím Slovem. Není Božím Slovem, není-li tak. Ale jestliže je pak... jestliže Bůh dosvědčuje své Slovo, pak je pravdivé. Amen.

207 Bůh střeží své Slovo. Věříte tomu? On je zde. On je zde. Pravím to ve jménu Páně. Myslíte si, že je? Nu, On si může použít moje tělo stejně tak, jako kdyby si nějaké stvořil, vždyť On mne konec konců stvořil. On by mohl použít tvé tělo. On je stvořil, On je učinil. Souhlasíte s tím?

Jestliže nyní otevřeš své srdce, a odstraníš sebe z cesty, On přijde a použije si tě. On je ten stejný Bůh. Dává totéž znamení. Amen. Věříte tomu? Pohledte k Němu. Dovolte, že se nyní obrátím zády. Proste za něco, co vás trápí. Pozorujte to vyzvání. Ano, přátelé.

208 Zde přede mnou je muž. Zde on je, stojí právě... dovolte mi nyní podívat se, kde je. Sedí právě tam. Ve smokingu, zde v přední řadě, ve světlém obleku s prořídilými vlasy na hlavě, který trpí srdeční nemocí. Ten muž v modravém obleku, který sedí zde, a hledí na mne. Ty ses modlil: „Pane, dotkni se mne.“ To souhlasí. Pokud to souhlasí, pozdvihni svou ruku.

Jestliže ten stejný anděl mi může říci, co si on říkal ve svém srdci, pak ten stejný Bůh... tvoje srdeční nemoc je pryč, bratře. Jdi domů, a buď

zdráv. Amen. Nemusel jsi k tomu mít ani modlitební lístek, že ano? Nemusíš mít modlitební lístek. Není ti zapotřebí.

²⁰⁹ Rozumíte, co tím míním? Vidíte, on se zrovna vzpamatovává. Rozhlédl jsem se, a spatřil jsem jej, jak tam stojí s těmi prořídlymi vlasy. A podíval jsem se. Pomyslel jsem si: „Kde asi je?“ A díval jsem se tam odzadu, a on tam vskutku byl. On tam seděl. Ten muž právě... nikdy jsem jej neviděl. Pokud jsme si cizí, pane, pozdvihni svou ruku. Zakládalo se každé řečené slovo na pravdě? Bylo to ono, o čem jsi rozmýšlel? Co jsi dělal? Tak je to.

Co on tehdy řekl? Když ten muž tam seděl, Bůh v těle, řekl: „Proč si Sára řekla ve svém srdci, že to je nemožné?“

Tak tedy ten stejný anděl přišel sem, a řekl: „Proč...?“ Ty jsi řekl, že se to stane. „Nechť se mne dotkne.“ Amen. Ó, proč se chovat drsně? Amen! Jen mějte víru.

Copak to nevidíte, přátelé, nemůžete se ocitnout, vy letničníci? Proč se nekousnete do svého svědomí? Proč se neštípnete do své duše? Amen. To přece začíná všude. Ó, Jehova - Jireh, Pán který je schopen postarat se o oběť. Amen. Mějte víru. Co o tom soudíš, bratře? Snad soudíš, že jsem drsný. Nikoliv, jsem tvým bratrem. Jsem tvým bratrem. Jistě, bratře. Miluji vás.

²¹⁰ Uvědomuji si, že se nacházím v organizované církvi - v Božích sborech, která je jedním z hlavních sponzorů, mí bratři. Ale co nerad vidím, je ten chlad. Nejsem zaujat proti této organizaci, stejně tak nejsem proti bratrům jednotářům nebo metodistům, baptistům, opakuji to všude. Ale snažím se říci: „Vzmužte se, bratři, odvrátte své oči od těchto věcí.“

²¹¹ Zde, moment počkejte. Objevila se tu přede mnou žena, někdo se modlí. Je to zánět nervů, oči. Tato žena má na sobě červené šaty. Ona sedí zde nablízku. Věříš, že On tě uzdraví, paní Kerryová? Jestliže tedy věříš celým svým srdcem, Bůh tě uzdraví. Jestliže to je pravdivé, pozdvihni svou ruku. V pořádku. To je ono. Vyzývám vás, věrte tomu. Co to znamená? To je ten stejný Pán, Bůh Všemohoucí. On zde přebývá v lidském těle. Haleluja! Haleluja! Ó, aj! Jeho Duch je všude nad touto budovou.

Kde je tato žena, již jsem oslovil? Byla jsi to ty, paní, ke které jsem tehdy promluvil? Kde to bylo? Ó, zde, tato paní. Ano. V pořádku. Přijímáš nyní své uzdravení? Neznám tě. Nikdy jsem tě neviděl, nic o tobě nevím. Ale to je pravdivé, že ano? To je ono. V pořádku.

V pořádku. Vidíte, nikdy jsem ji neviděl. Zde jsou mé ruce před Bohem. Pohledte, co On koná.

²¹² Ó, bratře, sestro, kéž bys vylezl ven ze své skořápky, dostal se z ní ven. Vyjděte ven. Položte se před Bohem, a řekněte: „Pane, Bože, nepřináším nic ve svých rukou. Chci jen přilnout k Tvému kříži.“ Jistě, tak.

*Budu Jej slavit, budu Jej slavit, slavit Beránka
zabitého za hříšné; vzdejte mu slávu všichni
lidé, neboť jeho Krev obmývá každou skvrnu.*

*Budu Jej slavit, budu Jej slavit, slavit Beránka
zabitého za hříšné; vzdejte mu slávu všichni
lidé, neboť jeho Krev obmývá každou skvrnu.*

Miluji Jej, miluji Jej

(Ó, aj, uctívejte Jej. To tvrdé a ostré kázání je za námi. Nyní jej uctívejte.)

Neboť mne prv miloval

(Copak jej nemilujete? Ó, není On nádherný?) a vykoupil spasení mé na Golgotě.

Budu Jej slavit,

(Necítíte se nyní celí očistění?)

*budu Jej slavit, slavit Beránka zabitého za
hříšné; Vzdejte mu slávu všichni lidé, neboť jeho
Krev obmývá každou skvrnu.*

Ó, copak to na vás nepůsobí? Takový britký duch procházející touto budovou, tnoucí, obřezávající. Co znamená slovo „obřízka?“ Obřezání přebytečného těla. Církev má příliš hodně přebytečného těla. Boží meč ho osekává. A když se tomu podrobíme, cítíme se obřezaní a čistí. Pavel řekl: „Budu Jej uctívat. Budu Jej uctívat v Duchu.“

*Budu Jej slavit, budu Jej slavit, slavit Beránka
zabitého za hříšné; vzdejte mu slávu všichni*

lidé, neboť jeho Krev obmývá každou skvrnu.

²¹³ Ó, není On nádherný? Je zde nějaký hříšník, který si uvědomuje, že Bůh dává zaslíbení, a střeží zaslíbení? Bůh zde promlouvá, a jestliže nějaký člověk zvěstuje evangelium, Bůh jej bude dosvědčovat. Nemusíte se nic domnívat. On žije. On je přítomen. Přejete si Jej jakožto svého Spasitele? Pojdte k oltáři, pokud chcete, zatím co budeme opět zpívat. Budu Jej slavit, slavit Beránka zabitého za hříšné. V pořádku. Přijdete k oltáři?

*Budu Jej slavit, budu Jej slavit, slavit Beránka
zabitého za hříšné; vzdejte mu slávu všichni
lidé, neboť jeho Krev obmývá každou skvrnu.*

²¹⁴ Ó, nádherné. Co by se asi stalo v Indii, kdyby se tam konalo takové volání k oltáři? Museli byste se schovat, jinak by vás ušlapali. Tisíce jako řeky, by se hrnuly k oltáři. Oni Jej milují, když spatří Boha. Nikoliv materiální... nikoliv historického Boha; Boha, který je Bohem dnes. Bůh historie se... budu o tom kázat příští týden, jak Bůh historie povstává na jevišti. Přesvědčte se, zda to je historický Bůh, nebo zda je tím stejným Bohem dnes. Amen. Miluji Jej, vy rovněž?

*Má víra k tobě zří Beránku na kříži, Ty jsi Boží
Syn.
Modlitby hlas můj slyš, sám sejmi hříchu tíž, ať
věčně Tvůj jsem již, zbaven jsa vin.
Světa jda bludištěm, úzkostí svírán jsem, buď
vůdcem mým! Noc proměň v jasný den, pláč
utiš, bol a sten, za ruku veď mne jen, ať
nezboudím.*

Ještě někdo si chce prorazit cestu sem k oltáři, zatím co tyto duše zde činí pokání a lkají?

Má víra k Tobě zří Beránku na kříži,

(jen přijďte, hříšní přátelé, už se vám nenaskytne bližší příležitost)

Ty jsi Boží Syn.

(A co tak vy, vlažní křesťané?, proč nepřijdete a nepromodlíte se?)

*Modlitby hlas můj slyš, sám sejmi hříchu tíž, ať
věčně Tvůj jsem již, zbaven jsa vin.*

Nechcete přijít? Přijďte s něžností, pokorně, ke kříži. Bůh žehnej těm, kteří přicházejí. Jen pojdte. Přijďte sem k oltáři. Budeme mít modlitební chvíličku. Pojdte sem vy, kteří cítíte duchovní prázdnotu. Přijdi, drahá sestro. Spatřil jsem tě tam na balkónu, jak jdeš. Pojdte.

*Tak jaký jsem, ač nemám nic, však že mi Krev
tvá kyne vstříc, a že mne voláš víc a víc,
Beránku Boží, k Tobě jdu.*

To je ono. Nyní se ten chlad hroutí.

*Tak jaký jsem, ač nemám nic, však že mi Krev
tvá kyne vstříc, a že mne voláš víc a víc,
Beránku Boží, k Tobě jdu.*

*Tak jakýž jsem a nečekám, bych obmyl se, neb
spasil sám. V samého tebe spoléhám, Beránku
Boží, k Tobě jdu.*

Nyní všichni skloňte své hlavy, pozdvihněte své ruce k Bohu, a začněte se modlit. Modlete se sami. Pojdte sem, a začněte se modlit. To je ono.

